

Seijoku

15 vuotta kulttuurituotannon ammattilaisia

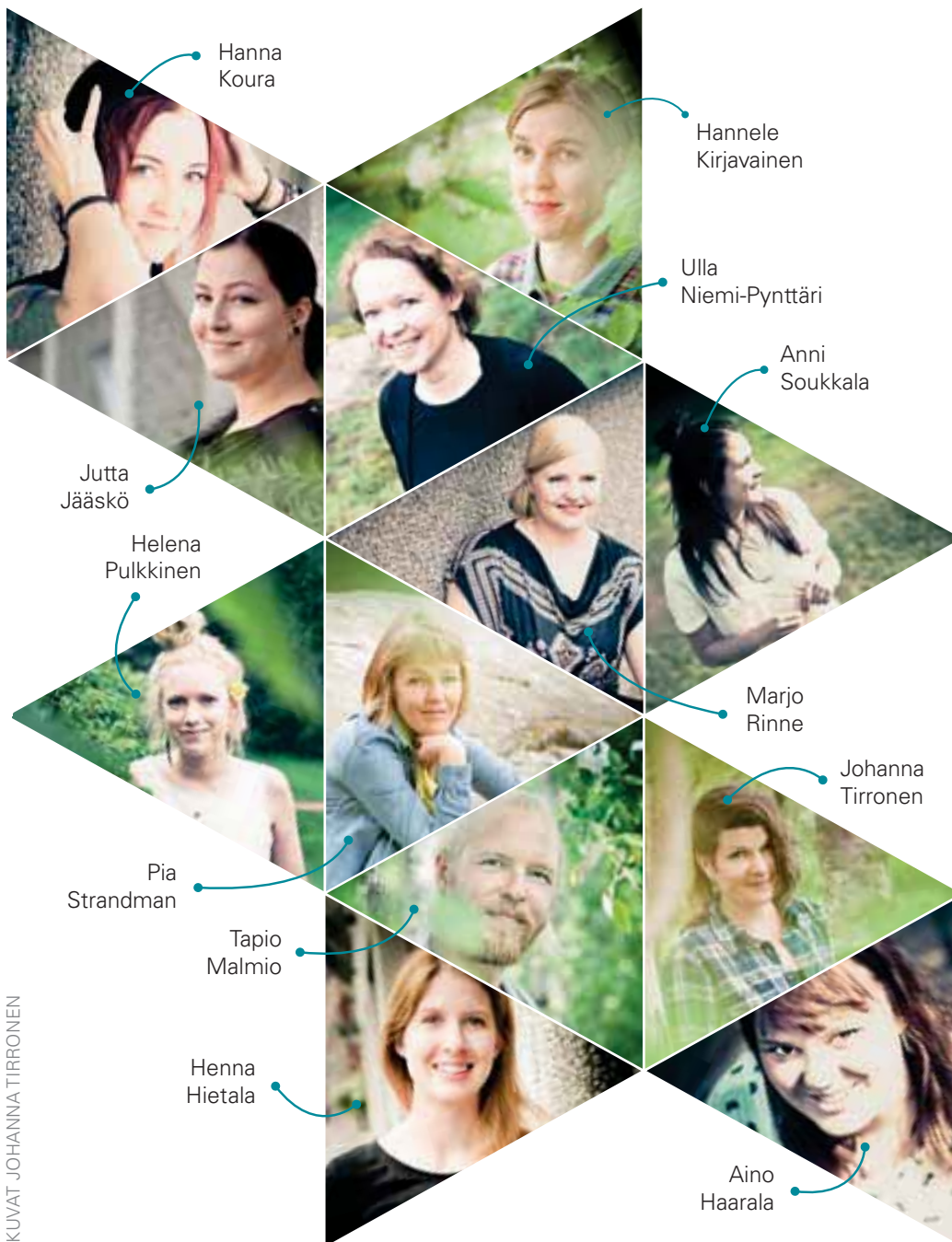
Kulttuurijohtaja
Stuba Nikula

**“Elämässä pitää
olla tietty määrä
mielettömyyttä”**

Tulevaisuuden
tuottajaksi

Missä
kengissä
kulttuuri-
tuottaja
kulkee?

Työryhmä

KUVAT JOHANNA TIRRONEN

Kutu 15 v -julkaisu

Vastaavat toimittajat:
Pia Strandman ja
Johanna Tirronen

Taitto:
Aino Haarala
Anni Soukkala ja
Johanna Tirronen

Kansikuvat:
Johanna Tirronen
Kuvamuistiinpanot,
etukansi:
Anni Soukkala
takakansi:
Tytti Huhtaniska

Julkaisija:
Kulttuurituotanto 2014
Kulttuuri & Hyvinvointi
Metropolia
Ammattikorkeakoulu

Painopaikka:
Metropolian Digipaino

Postiosoite:
PL 4050
00079 Metropolia

Käyntiosoite:
Hämeentie 153 B
00560 Helsinki

kulttuurituotanto
@metropolia.fi

www.metropolia.fi/
koulutusohjelmat/kulttuuri-
ja-luova-ala/kulttuurituotanto/

ISBN (painettu):
978-952-6690-40-7
ISBN (pdf):
978-952-6690-40-7

Sejoku kateissa?

Kulttuurituotannon koulutuksessa keskeistä on kentällä tapahtuva projektityöskentely erilaisissa projekteissa, työharjoittelussa, opinnäytetoissa ja yksittäisten opintojaksojen tehtävissä. Jos mielessäsi on projekti, työharjoittelupaikka tai opinnäytetyön aihe, ota yhteyttä!

Kulttuurituotanto on myös monipuolinen kehittämiskumppani, työvälleinä täydennyskoulutus sekä muiden organisaatioiden kanssa tehtävät hankkeet. Kehitytään yhdessä!

Lisätietoja: kulttuurituotanto@metropolia.fi

Tiedolla, taidolla, tunteella

Kädessäsi oleva julkaisu, sejoku, sai nimensä työryhmämme aivoriihen tuloksesta. Oli yhteinen näkemys kokonaisuudesta, jokaisen osaaminen ja rohkeus likoon laitettavaksi sekä ymmärrys tehdä valintoja. Nimi tuntuu meistä osuvalta. Onhan yksi tuottamisen perusasioita huolehtia, että jokaisella suuremmalla ja pienemmällä asialla jokaisessa tuotannossa on vastuunkantajansa. Jokuja ei ammattilaisen tuotannossa ole.

Sejoku-julkaisun sisältö on tiedolla, taidolla, tunteella ideoitu ja toteutettu koko työryhmämme, julkaisutuottamisen opintojaksoon osallistuneiden voimin. Julkaisun tehtävänä on kertoa keitä me olemme ja mitä me teemme. Kahta samanlaista kulttuurituottajaa ei ole, mutta joku meitä selkeästi yhdistää. Tässä työryhmämme koostamana: kulttuurituottaja on mahdollistaja, kokoaja, luotettava johtaja ja luova, ratkaisukeskeinen organisoija. Tuottaja on laaja-alainen ammattilainen, joka onkii olennaisen ja saa valmiiksi. Oletko samaa mieltä?

Kulttuurituottajia tarvitaan. Siitä kertoo se, että nyt 15-vuotisen historian ajan kulttuurituotannon koulutuksen läpikäyneet ovat työllistyneet hyvin. Kun koulutus aloitettiin Metropolia Ammattikorkeakoulussa (vuoteen 2008 asti Stadiassa), tarvittiin uuden koulutuksen rakentamiseen rohkeaa visiointia ja selkeitä rajauksia. Ennen kaikkea tarvittiin laaja-alaista monitorointia ja herkkää reagoitua ympäristön indikaattoreihin. Koulutusta ei kehitettäisi ilman tiivistä linkkiä työelämään, ilman jatkuvia yhteyksiä kentälle. Sitä jatkamme eteenpäin.

Me kaksi kulttuurituotannon lehtoria kiitämme lämpimästi kaikkia projektiin osallistuneita opiskelijoita, opettajakollegoitamme, yhteistyökumppaneitamme, alumnejamme kentältä sekä muita asian tuntijoita, kirjoittajia ja kuvittajia.

Pia Strandman ja
Johanna Tirronen

- 3** Tiedolla, taidolla, tunteella, pääkirjoitus – Pia Strandman, Johanna Tirronen
- 4** Olipa kerran... kulttuurituotannon 15 vuotta – Katri Halonen
- 8** Läheisten silmin – Jutta Jääskö, Henna Hietala
- 10** Kulttuurijohtaja Stuba Nikula, Helsingin Katto-Kassinen – Ulla Niemi-Pynttäri
- 14** Näissä kengissä – Henna Hietala, Tapio Malmio, Johanna Tirronen
- 18** Millaisessa kaupungissa sinä haluat asua? – Tytti Huhtaniska
- 20** Tulevaisuutta tuottamassa – Hannele Kirjavainen
- 23** Well done vai medium rare – Marianne Mäkelä
- 24** 157 miljoonaa puhelinnumeroa. Henkilökuvassa Heidi Aho – Hanna Koura
- 28** Skarppi tulevaisuuden rahasampo – Marjo Rinne
- 30** Tuottajan huolto-ohjeita – Helena Pulkkinen
- 31** Kootut kommellukset – Tytti Huhtaniska, Hende Nieminen
- 32** Uutisia – Ukko-Pekka Itäpelto, Henriikka Simojoki
- 33** Tuottajan uudet toimintaympäristöt – Petri Pullinen
- 34** Terveisiä maailmalta ja Metropolia

Olipa kerran...

Kulttuurituotannon 15 vuotta

Kulttuurituotannon opetus alkoi Villa Arabeskissa Arabianrannassa.

Kulttuurituotannon koulutuksen kehittäjiltä on kysytty pioneerihenkeä ja rohkeutta yhdistää työelämän tarpeet ja korkeakouluopetuksen vaateet. Nähtiin, että kulttuuriala tarvitsee konkreettisia projektiosaajia ideoinnista toteuttamiseen, johtamisesta rahoitukseen. Tuottajalla tulee olla sekä syvä ymmärrys että käytännön toiminnassa tarvittavat taidot. Työ koulutuksen parissa alkoi 15 vuotta sitten. Tuloksena oli alusta alkaen yksi Suomen vetovoimaisimpia koulutusaloja.

TEKSTI KATRI HALONEN

KUVAT ANNI SOUKKALA

1998

(-2002) Samppa Murtomäki
koulutusohjelman luotsina

1999

Ensimmäiset kulttuurituottajat
aloittavat opintonsa Villa Arabeskissa
Arabianrannassa

2000

2001

Ensimmäisten
valmistuneiden
kakkukahvit

2002

(-2010) Päivi Tenhunen-
Marttala koulutusohjelman
luotsina

Metropolian kulttuurituotannon isäksi voi varauksetta nimeätä **Samppa Murtomäen**, joka teki ensimmäiset linjaukset. Ne ovat määrittäneet koulutusohjelman luonnetta ja päämääriä kokosen olemassaolon ajan. Sampan aloittaessa koko ammattikorkeakoulujärjestelmä oli syntymässä ja järjestelmän osaksi oli siirtymässä joukko kulttuuri-sihteerikoulutuksia. Pääkaupunkiseudulla nähtiin myös erilaista koulutustarvetta: vapaan esitystuotannon kenttä kaipasi tekijöitä, joilla pysyy projektin johtaminen, rahoitus ja bisneshenkinen toiminta hanskassa. Uuden koulutuksen linjaksi otettiin julkisen sektorin ulkopuolinen toimintakenttä.

Toiminta-alueen määrittelyn ohella tehtiin kaksi muutakin merkittävää linjausta. Alusta asti lähtökohtana on ollut vahva dialogi pääkaupunkiseudun ammattituottajien kanssa. He ovat tarjonneet auliisti osaamistaan sekä opettajan että työharjoittelu-, projekti- ja opinnäytetyöohjaajan rooleissa. Koulutuksen lähtökohdaksi otettiin vahva toiminta alueella projektitoiminnassa, mikä muodosti ensimmäisen pedagogisen lähtökohdan.

AMMATILLINEN KORKEAKOULUTUTKINTO

Ensimmäisen vuosikurssin valmistumisen aikoihin luotsiksi tuli **Päivi Tenhunen-Marttala**, jonka myötä kehittämisen keskiöön nousi koulutuksen sisältöjen ja

tävän syvään ymmärrykseen käytännön toiminnallisen osaamisen rinnalla. Löydettiin myös opintoaloittain tasapaino tutkimuspohjaisen ja kokempuspohjaisen tiedon välille. Suuntaamisen apuna ovat olleet koulutuksen rinnalla vuodesta 2003 alkaen aktiivises-

Uudeksi johtotähdeksi nousi ajatus uniikista osaajasta, joka syrjäytti Jokamies Juntuseksi hahmottuneen yleistuottajan

pedagogiikan kehittäminen korkeakouluopetuksiksi. Vähitellen putosivat pois väittämät "ikinä ei ole tarvinnut tässä koulussa kirjaa lukea" tai "mikä se semmoinen seminaari on? Mekö vaan kätkistään keskenään?"

Kehittämisen keskiössä oli erilaisten sisältöjen ja pedagogisten menetelmien kehittäminen siten, että ero yliopistoihin näkyy selvästi. Etsittiin keinoja, joiden avulla osaaminen ylittää riit-

ti tehdyt tutkimus- ja kehittämishankkeet, joiden kautta on syvennetty, profiloitu, päivitetty ja uudelleen suunnattu koulutuksen linjauksia.

UNIIKKI AMMATTITAITO ON TUOTTAJAN LYÖMÄTÖN KILPAILUETU

Opiskelijamäärän kasvamisen myötä analysoitiin aiempaa tarkemmin sitä, millaisiin tehtäviin

kulttuurituottajien ajateltiin sijoituvan ja millaiset eväät työkentällä ovat keskeisimpiä. Etsittiin uusia välineitä ammatillisen kasvun kehikoksi.

Aluksi vahvana olleen rock- tai kaupunkifestarituottajan ammattikuvan tilalle syntyi moniulotteisempi näkemys, joka vakiintui tuottajan tähdeksi. Tuottajan tähti -työkalun avulla opiskelija analysoi omaa tulevaisuuden kuvaansa kohdeyleisöjen, erilaisten tuotannon arvoketjun vaiheiden tai kokonaiskuvan, toimikentän, taide- tai kulttuurialan kautta. Lisäksi profiilia pystyi rakentamaan kiinnitysmällä esimerkiksi sosiaali- ja terveysalan rajapinnalle. Uudeksi johtotähdeksi nousi ajatus uniikista osaajasta, joka syrjäytti Jokamies Juntuseksi hahmottuneen yleistuottajan.

PROJEKTIPYÖRITTÄJÄSTÄ LIIKETOIMINTAOSA AJAKSI

Tuottajatähden rinnalla 2000-luvun puolivälin jälkeen nostettiin keskeiseksi liiketaloudellinen osaami-

nen. Käytännön projekteissa oppii paljon, mutta koska talouden pyörittäminen on aina tuottajan nissassa, se ei saisi jäädä hajalleen projekteissa opitun varaan. Haluttiin varmistaa, että liiketoiminnallinen osaaminen kantaa riittävän suuriin projekteihin ja vastuuseen.

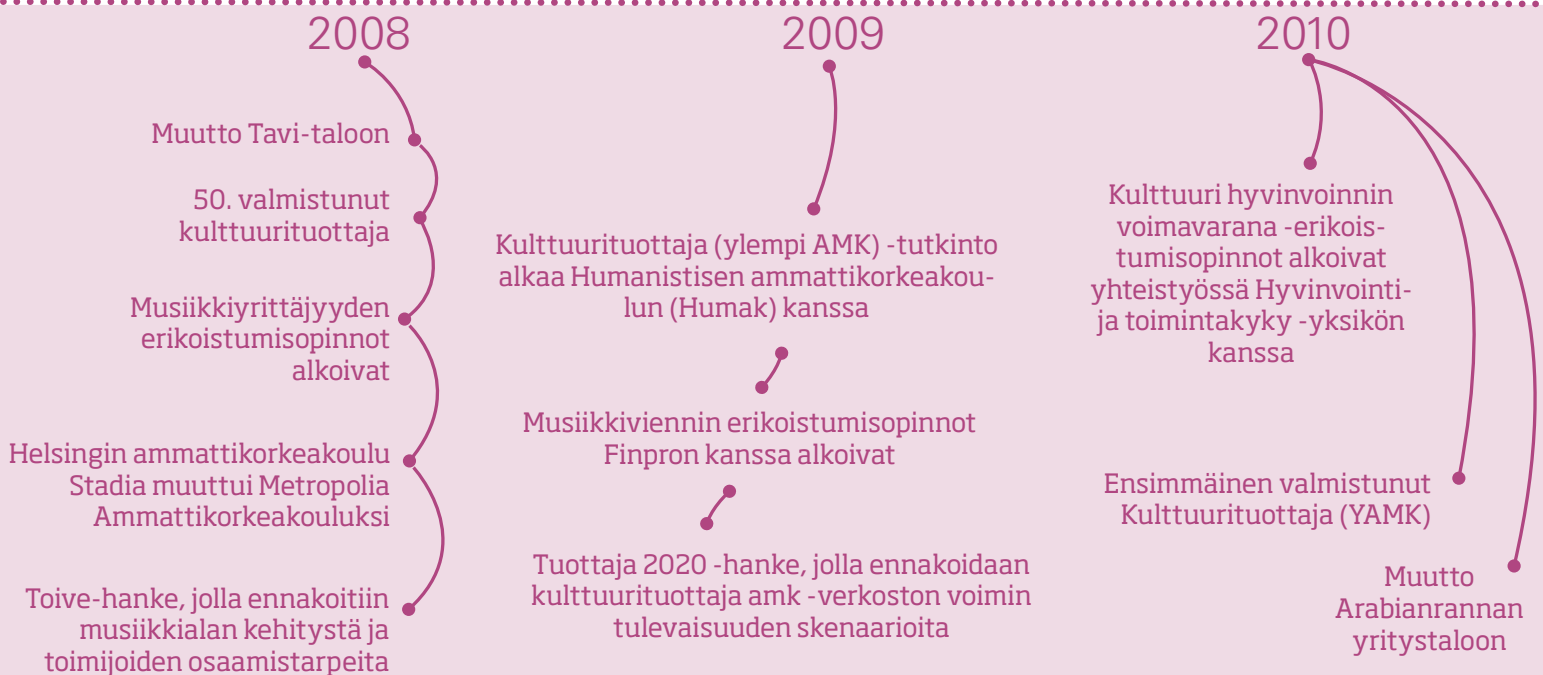
Kulttuurituottaja (AMK) -nimikkeeseen siirtymisen myötä voi jo selkeästi todeta, että tutkinolla tavoiteltava tuottaja-ammattikuva ei ollut enää jokin vähän median kyljessä hengailleva käytännön suhari vaan oma, uusi, monitahoinen ja muuttuva ammattinsa.

MONIALAISUUS JA SIVUAINEEET

Vuosituuhannen ensimmäinen vuosikymmenen aikana tutkinto oli kasvanut vahvaksi toimijaksi, jonka kivijalkana oli selkeä näkemys kulttuurituottajan osaamisesta. Samalla henkilöstö oli kasvanut yhdestä opettajasta kymmenen päätoimisen ammattilaisen tiimiksi, joka hyödynsi aikaisemman työuran aikana syntyneitä kontaktejaan

Kulttuurituotannon koulutus pitää majaansa edelleen Arabianrannassa Tuottamossa (yllä) sekä Tavi-talolla

opiskelijoiden ja työelämän välisen kytkentöjen rakentamisessa.

Uusi vuosikymmen toi mukanaan yhä konkreettisempaksi muotoutuneen monialaisuuden ajatuksen. Suomen monialaisin ammattikorkeakoulu tarjosi mahdollisuuksia, joihin lähdettiin tarttumaan muuttamalla opetuksen järjestelyjä liikkumista paremmin mahdollistavaksi. Ensin opetus muuntui periodimuotoiseksi ja ajoitukseltaan yhtenäiseksi muiden koulutusohjelmien kanssa. Seuraavana askelena muutettiin opetussuunnitelmaa siten, että se sallii laajat sivuainetyyppiset opintokokonaisuudet.

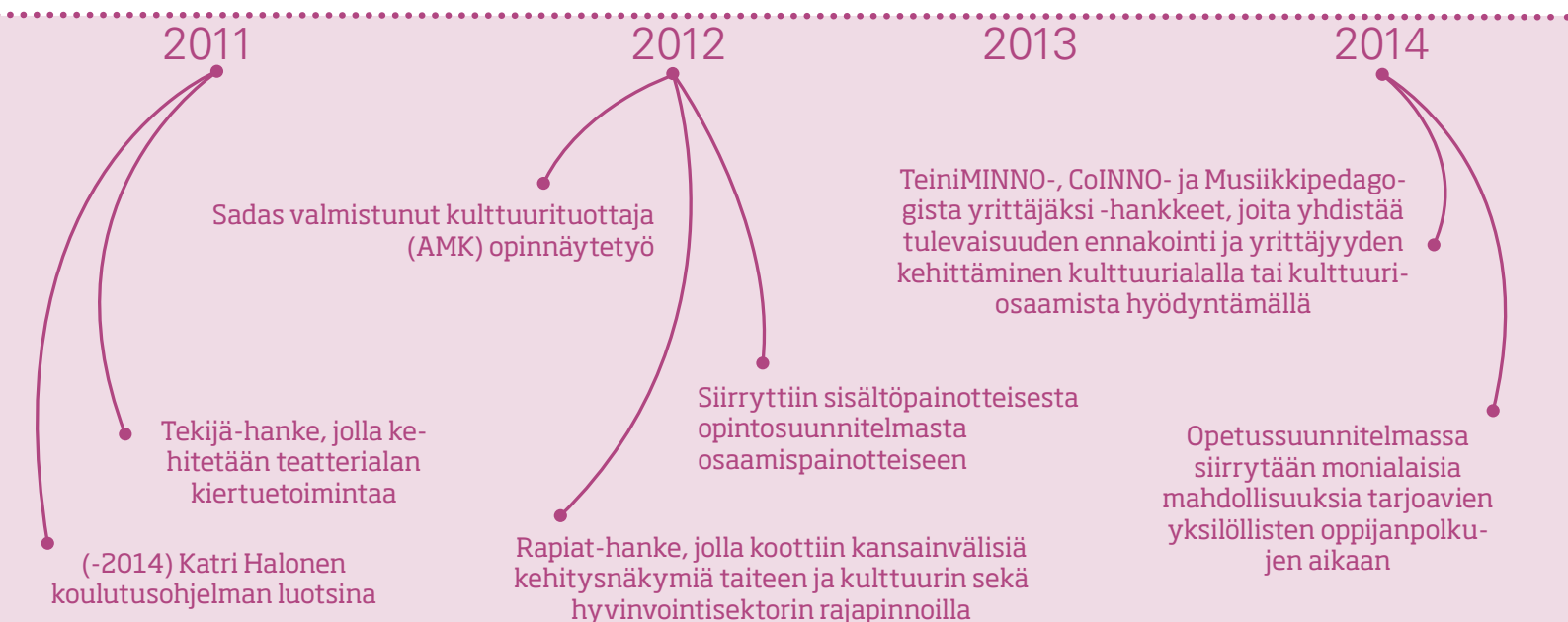
lista valita sadoista hakijoista ne muutamat, jotka on otettu porukkaan opiskelijoina mukaan kasvaamaan kollegoiksi.

Opiskelemaan päässeillä on jo opintojen aloittamisvaiheessa kokemusperäistä kulttuurituotannon osaamista ja toimikentän tuntemusta. Tässä julkaisussa pääosassa ovatkin heidän kokemuksensa ja tarinansa. Myös toinen asia on säilynyt vahvana alusta asti: henkilökuntamme on ollut alusta asti ylpeä tiukan seulan kautta valitusta valiojoukostamme, ja siitä, miten jokainen uusi kulttuurituottajamme rakentaa omien unelmiensa ja ponnistelunsa tuloksena meille kaikille mahdollisuuksia elämyksiin. ▲

MUUTOSTA JA PYSYVYYTTÄ

Kulttuurituotannon koulutus on löytänyt uomansa, kasvanut ja vakiinnuttanut asemansa ensimmäisen 15-vuotisen taipaleensa aikana. Silti moni asia on säilynyt alusta asti. Koulutusohjelma on kuulunut alusta alkaen Suomen vetovoimaisimpien koulutusten joukkoon. Jokaisessa haussa on ollut mahdol-

Kirjoittaja on toiminut vuodesta 2002 kulttuurituotannon yliopettajana ja koulutuspäällikkönä sekä vuoden 2014 alusta kulttuuripalveluiden osaamisaluepäällikkönä

Läheisten silmin

Kysymme kulttuurituottajan läheisiltä
mitä kulttuurituottaja heidän mielestään tekee

KOONNUT HENNA HIETALA & JUTTA JÄÄSKÖ

Kimmo Taskinen

Solution architect
Kulttuurituottajan ystävä

On työku[“]lttuuria,
saunaku[“]lttuuria,
baariku[“]lttuuria...
tuottaako kulttuurituottaja
näitä kaikkia?

Kulttuurituottaja tuntuu aika avonaiselta käsitteeltä. Jos musiikki-tuottaja tuottaa musiikkia ja elokuvatuottaja tuottaa elokuvia, niin mitä kulttuurituottaja tuottaa? On työku[“]lttuuria, saunaku[“]lttuuria, baariku[“]lttuuria... tuottaako kulttuurituottaja näitä kaikkia? Joka tapauksessa, kulttuurituottajan tehtävä on mielestäni luoda mahdollisuuksia nauttia inhimillisen työn hedelmistä koko elinajan läpi. Kulttuurituottaja on varmaan sellainen elämysarkkitehti.

Milo

Koululainen
Kulttuurituottajan lapsi

Yleensä miehilläkin on
laukku jos ne on tuottajia

Jos tulee joku tapahtuma niin tuottaja auttelee. Mut toi oli vaan arvio. Se on vaan sellainen ihminen, joka tekee töitä. Sillä on kokouksia ja se pitää palaveria ja se saattaa auttaa aloittelijoita. Ja se juo kahvia. Tuottajalla saattaa olla tosi hieno laukku. Yleensä miehilläkin on laukku jos ne on tuottajia. Tuottaja ajattelee elämästä, että pitää selvittää eikä tule mitään ongelmia. Kesälomalla se tekee tavallisesti töitä ja voi olla uimassa, kaupungilla, suihkussa tai leffassa. Tai ihan kaikkialla.

Juha Sarkio

Valtion työmarkkinajohtaja
Kulttuurituottajan kummisetä

“ Kulttuurituottajat
ovat kuin kokkeja

Kulttuurituottaja on mielestäni ammattikunta, jonka työssä yhdistyvät kirjallinen, kuvallinen, musiikillinen ja sähköinen informaatio. Heidän suurin haasteensa on saada yksittäinen ihminen vastaanotamaan se informaatio, joka halutaan siirtää. He ovat kuin kokkeja, jotka käyttävät keitoksensa ainesosina noita kaikkia edellä kuvattuja mausteita ja keittävät niistä kokonaisuuden, joka on sekä informaatiotietoisältään tasapainoinen että älyllisesti ravitseva kokonaisuus, ja jonka nauttiminen on henkisesti palkitseva kokonaisuus.

Lea Åman

Toiminnanjohtaja
Kulttuurituottajan äiti

Tuottajat ovat vähän
boheemeja tyyppisiä,
jotka eivät turhasta niuhota

Kulttuurituottaja yhdistelee erilaisia asioita ja toimijoita, jotta ihmiset voivat nauttia hyvin organisoidusta upeista tapahtumista, eli tuottaja on ikään kuin tapahtuman ydin, sydän ja aivot. Tuottajat ovat vähän boheemeja tyyppisiä, jotka eivät turhasta niuhota. He huseeraavat ja järjestelivät asioita luoden näin selkeyttä ja yhteyksiä, joista syntyy toimivia kokonaisuuksia ja onnistuneita tapahtumia. Tuottaja on kärsivällinen ja kuunteleva, sekä aikaansaava ja inspiroiva.

Henriikka

Valtiotieteiden opiskelija
Kulttuurituottajan ystävä

Kulttuurituottajat on
musta kivoja
jokapaikanhöyliä

Kulttuurituottajat on musta kivoja jokapaikanhöyliä, jotka mahdollistavat ja organisoivat erilaisia tapahtumia ja proggiksia. Tuons. korkeakulttuuria arkeen, ja luo edellytyksiä uusille yhteisöllisille tapahtumille ja innovaatioille taiteen ja kulttuurin alalla. Jos kulttuuria ajattelee antropologisesti yhteisöllisenä ja kollektiivisena, kulttuurituottajan homma olisi tehdä marginaalisesta massaa, kulttuuria kaikille.

Janne Simojoki

Viestinnän opiskelija
Kulttuurituottajan aviomies

Tapahtuman aikana
tuottajan puhelin soi
jatkuvasti

Kulttuurituottaja pitää kaikkia kulttuuritapahtuman lankoja käsissään. Hän on hoitanut tapahtuman järjestelyt tai delegoinut eri alueiden hoitamisen eteenpäin, mutta on kuitenkin itse vastuussa. Tapahtuman aikana tuottajan puhelin soi jatkuvasti, sillä työntekijöillä on paljon huolia, kysymyksiä ja ongelmia, joihin on saatava vastauksia. Usein tuottaja ei itse ehdi nauttia tapahtumasta lainkaan, mutta hyvin hoidettu työ ja osallistujien kiitokset saavat hänet aloittamaan saman rumban uudelleen - heti kevyeen juhlistamisen jälkeen.

Tutkinto-ohjelman nettisivut kertovat:

Kulttuurituottaja (AMK), 240 op

Kulttuurituotannon opiskelu Metropoliasissa on liiketaloudellisesti painottunutta. Opiskelija erikoistuu tiettyyn kulttuurialaan, tuotannon alueeseen tai kohderyhmään.

Opinnot perehdyttävät kulttuurintuntemukseen, kulttuurin rahoitukseen ja taloushallintoon, markkinointiin ja tiedotukseen, juridiikkaan, johtamis- ja ryhmätyötaitoihin, kansainvälisyyteen, yrittäjyyteen, viestintä- ja mediataitoihin, kulttuuriproduktioiden tuotantoprosesseihin, alan tutkimusmenetelmiin sekä tietoteknisten sovellusten käyttöön.

Kulttuurituottaja on kulttuurihankkeiden mahdollistaja, joka organisoii ja johtaa tuotannollista toimintaa. Tuottaja vastaa siitä, että kulttuuritapahtuma tai -palvelu suunnitellaan hyvin ja toteutetaan realistisesti ja että se tavoittaa asiakkaansa sekä saavuttaa sisällölliset päämääränsä.

[www.metropolia.fi/koulutusohjelmat/
kulttuuri-ja-luova-ala/kulttuurituotanto/](http://www.metropolia.fi/koulutusohjelmat/kulttuuri-ja-luova-ala/kulttuurituotanto/)

Kulttuurituottaja (ylempi AMK), 60 op

Kulttuurituotannon ylempään ammattikorkeakoulututkintoon johtava koulutus on tarkoitettu alan ammattikorkeakoulututkinnon tai muun soveltuvan korkeakoulututkinnon suorittaneille, joilla on vähintään kolmen vuoden työkokemus asianomaiselta alalta.

Humanistisen ammattikorkeakoulun (HUMAK) ja Metropolia Ammattikorkeakoulun yhdessä toteuttaman tutkinnon tavoitteena on tarjota kulttuurisektorin tuotannollisissa tehtävissä toimiville mahdollisuus kehittää ja syventää asiantuntemustaan. Kehittäjäosaaminen edellyttää kykyä ennakoita kulttuurialaan kohdistuvia yhteiskunnallisia ja kansainvälisiä muutoksia sekä suunnitella ja ohjata uudistavaa ja kehittäväää toimintaa. Tutkinnon tuottama kelpoisuus vastaa ylempää korkeakoulututkintoa.

[www.metropolia.fi/koulutusohjelmat/
kulttuuri-ja-luova-ala/kulttuurituotanto-yamak/](http://www.metropolia.fi/koulutusohjelmat/kulttuuri-ja-luova-ala/kulttuurituotanto-yamak/)

Kulttuurijohtaja Stuba Nikula **Helsingin** **Katto-Kassinen**

”Elämässä pitää olla tietty määrä mielettömyyttä”, siteeraa Helsingin kulttuurijohtaja Stuba Nikula Astrid Lindgrenin propellihattuista ja keppostelevaa Katto-Kassista. Tietty määrä Katto-Kassista Nikulasta itsestäänkin löytyy. Virkamiesmielikuvaa ravisteleva arkianarkia ”sopivalla mielettömyydellä”, itsevarmuudella ja rohkeudella höystettynä herättää taatusti mielipiteitä.

TEKSTI ULLA NIEMI-PYNTTÄRI
KUVAT JOHANNA TIRRONEN

Nörtiksi itseään kutsuva Stuba Nikula aloitti työnsä Helsingin kulttuurijohtajana marraskuussa 2013. Nikula on kerännyt kannuksensa Tuska Festivalsin, Elmun ja Kaapelitehtaan johtotehtävissä. Uuden kulttuurijohtajan vastaanotto on Nikulan mukaan ollut hyvä. ”Vähän on arasteltu sitä, etten ole kovin muodollinen enkä kerännyt taiteilijakoulutusta tai vastaavaa.”

Tietojenkäsittelyä, matematiikkaa ja kasvatustieteitä Helsingin yliopistossa opiskellut Nikula pitää vahvuuksinaan määrätietoisuutta, pinnaa ja järjestelmällisyyttä. ”Osaan myös laskea, mikä ei ole kulttuurialalla itsestäänselvyys. Kiinteistökuvioista tiedän sen verran, että kulttuurisissa kiinteistöhankeissa on varmasti annettava”, toteaa muun muassa

Kiinteistö Oy Kaapelitalon toimitusjohtajana työskennellyt Nikula.

Uuden kulttuurijohtajan vahvuksiksi luetellaan myös monipuolinen kaupunkikulttuurin tuntemus, hyvät verkostot, erinomaiset vuorovaikutustaidot sekä kyky haistaa ennakkoluulottomasti uusia juttuja ja antaa niille tilaa.

TYÖNANTAJANA HELSINKI JA HELSINKILÄISET

Nikulan mielestä Helsinki on hyvä kulttuurikaupunki. ”Mun näkökulmasta kulttuurin käsite on leveä, ei pelkästään vanhat taidelaitokset, vaan kaikki, jotka tekevät hyvää Helsinkiä. Sillä lailla kulttuuri on oman ymmärryksen rakennuspalikka. Ja silloin sillä on vaikutuksia kulttuuritoimen perustehtäviin:

hyvinvointiin, kansalaisuuteen ja talouteen.”

Nikulan mielessä herää usein kysymys siitä, nähdäänkö päätöksenteossa kulttuuri ja taide matkailun vai ihmisen identiteetin kehittämisen välineinä. Hänen mielestään painon pitäisi ehdottomasti olla jälkimmäisessä. Nikulan tavoitteena on rakentaa sellainen Helsinki, josta helsinkiläiset voivat olla ylpeitä.

Helsingin kulttuurivirasto on kooltaan pieni, joten voimavarat ja määrärahat on tarkoin harkittava. Nikulan mielestä priorisointi on johtajan perustehtävä. Jostain on luovuttava, jotta voitaisiin keskittyä olennaiseen. ”Isot asiat olisi hallinto ja viestintä. Jo pitkälti korvamerkittyjen rahojen jakaminen aiheuttaa väistämättä ristiriitoja.

Jollekin lisää on aina joltain pois”, toteaa Nikula.

Mieluisimmaksi paikaksi Helsingissä Nikula nimeää minkä tahansa paikan, jossa on helsinkiläisiä: ”En ole paikkaan sidottu. Espa, Senaatintori ja Kauppatori on mulle vieraita, niissä on kyse turisteille pystytetystä Helsinki-näytelmästä”.

Mitä Helsinki voisi olla kymmenen vuoden kuluttua? Nikula toivoo, että olisi käyty hyviä keskusteluja siitä, mitä Helsinki ja helsinkiläiset tarvitsevat. ”Kulttuuritoimi on perustellut oman olemassaolonsa ja toimintansa niin hyvin, ettei kukaan enää ikinä vertaa kulttuuriin käytettyjä varoja vanhusten vaipparahoihin! Kenties saavuttamaton haave, mutta missio pitää olla!”

AMK – AMIS DELUX VAI KÖYHÄN MIEHEN YLIOPISTO?

Kulttuurialalla tarvitaan koulutettuja ihmisiä vastaamaan vauhdikkaasti uudistuvan kentän tarpeisiin. Ammattikorkeakoulun tehtävää ammattikoulun ja yliopis-

ton välimaastossa pitäisi Nikulan mielestä selventää. Hän tunnustaa pitävänsä teoreettisesta koulutuksesta ja uskoo sen taipuvan käytännön taitoihin hyvin: ”Minusta uuden oppiminen on helpompaa tiedon kuin taidon päälle.”

”Ulospäin näyttää usein siltä, että kisataan sillä, kenellä on pienin sisäänpääsyprosentti eikä sillä, ketkä työllistyvät ja keitä yhteiskunta tarvitsee. Mua niin vihloo ajatus siitä, että jotain pitää opettaa, kun niin moni haluaa opiskella just sitä. Ei me kaikki voida olla soijalattea juovia mediatyöntekijöitä, jotka hivelevät MacAiria jossain kahvilassa”, parahtaa Nikula.

Nikulan mielestä taide- ja tuottajakoulutuksen suurin virhe on, että opiskelijoille ”luvataan” tulevaisuus tietyllä alalla, vaikka osasta tulee joka tapauksessa jotain ihan muuta. Kulttuurituottaja voi löytää töitä yllättäviltäkin tahoilta, esimerkiksi mainostoimistoista. Kriitikistään huolimatta Nikula myöntää kentällä toimivien, koulutuksen saaneiden kulttuuri-

tuottajien ammattitaidon olevan huimasti paremman kuin itsellään toiminnan alkuaikoina.

TAPAHTUMAT, YLEISÖ JA YMPÄRISTÖ

Nikulan mielestä tärkeintä ei ole tapahtumien rahallinen tukeminen vaan se, miten toimintaa voidaan helpottaa ja riskirajaa alentaa. Laki on sama kaikkialla Suomessa, mutta Helsingissä pykälää tulkitaan ehkä tiukemmin kuin muualla – jopa kaupunginosittain eriarvoisesti.

Myös positiivinen ajatus ympäristön huomioimisesta tapahtumajärjestämisessä on Nikulan mielestä kääntynyt osittain itseään vastaan: ”Puututaan lillukanvarsiin, pilataan nautintoa asiakkailta. Eivät ne tule aivopestäviksi kierrätyksestä ja reilun kaupan kahvista! Kävijät ovat maksaneet paljon, että saavat olla paikalla, ja sitten niitä lyödään raamatulla päähän! Se on epäreilua ja tehotonta”, Nikula toteaa.

Nikulan mukaan tapahtuman kasaaminen ja purku sekä

yleisön paikalle tulo aiheuttavat enemmän ympäristöongelmia kuin itse tapahtuma ja siellä oleva yleisö. Suurin ympäristöteko Nikulan mielestä olisikin lainsäädännön loiventaminen siten, että tapahtumat olisivat siellä missä ihmisetkin.

ISOMALLA PENSELILLÄ

Esimerkkinä hyvästä tapahtumasta Nikula mainitsee Vantaanjoen Kaljakellunnan. "Isät, mummot ja lapset mukana. Siinä yhdistyy jär-

jetön yhteisöllinen positiivisuus ja se, etteivät ne viitsi siivota jälkeään! Virkamies ei olisi ikinä keksinyt tällaista tapahtumaa, mutta ihmisten lyhytnäköisyys on välillä sietämätöntä!", kivahtaa Nikula tapahtuman jälkihoitoa kritisoiden.

Suomalainen yhteiskunta puolestaan saa Nikulalta sapiskaa ylenmääräisestä kurinalaisuudesta: "Kaikki tehdään silkkihansikain ja säännösviidakossa, koska jossakin voi olla se vasenkätinen värisokea, joka pahoittaa mielenä. Ei ihminen halua elää sem-

moisessa yhteiskunnassa. Elämäntehtäväni on taistella tätä suuntausta vastaan!"

Tukholman kattojen yllä pörräävän Katto-Kassisen tavoin Helsingin kulttuurijohtaja Nikula huhuilee pinttyneistä normeista ja ennako-odotuksista poikkeamisen perään. "Vähän isompaa pensseliä pitäisi voida vetää!" kulttuurijohtaja Nikula kiteyttää. ▀

Kirjoittaja on kolmannen vuoden opiskelija

Stuban lyhyet

Kirjasto

Osannut hienosti määritellä tehtävänsä kansalaisuuden tukijana ja uudistuu. Keskustakirjaston laskennallinen vuokra on yhtä paljon, kuin kaikkien muiden kirjastojen yhteensä. Olen silti alkanut kannattaa asiaa voimakkaammin.

Guggenheim

Elinkeinopolitiikkaa. Todella hyvin valmisteltu hanke, mutta tarvittaisi kuitenkin keskustelua siitä, millaisia näyttelyjä aikaansaataisi 5 miljoonan euron budjetilla jo olemassa oleviin museoihin. Koska tätä keskustelua ei ole käyty, kertoo se siitä, ettei kyseessä ole taideprojekti vaan puhtaasti matkailu- ja elinkeinoprojekti. Miten Guggenheim kehittää helsinkiläisen ymmärrystä itsestään?

Konepajahalli

Huonoa suunnittelua ja huonokuntoisten rakennusten kalliilla korjaamista, mikä olisi pitänyt huomata jo vuosia sitten. Lisäksi parkkipaikoista ei tietoa-kaan ja mahdottomat julkisen liikenteen yhteydet - miten sieltä tullaan pois helmikuussa klo 04.00? Vaihtoehtoja on, ja niitä mietitään vuoden 2014 loppuun asti yhdessä Elmun kanssa.

"Kolmen hehtaarin katettu alue Töölönlahden rannalla"

Ei kovin tosissaan tehty avaus. Realistina ymmärrän, että tuollaisen päättämisen on miltei mahdotonta. Hauska ajatus se on ja palannut korviini niin monta kertaa, että selvästi soitti jotain kelloa.

NÄIS- SÄ KEN- GIS- SÄ

Kulttuurituottaja kulkee monenlaisissa kengissä kulttuurin liiketoiminnan, tuotteistamisen ja organisoinnin parissa, palveluiden kehittäjänä ja toteuttajana. Hän voi olla yrittäjän kengissä tai toimia yksityisen, kolmannen tai julkisen sektorin tehtävissä. Seuraavilla sivuilla tapaat seitsemän erilaisissa kengissä kulkevaa tuottajaa.

KOONNUT HENNA HIETALA, TAPIO MALMIO & JOHANNA TIRRONEN
KUVAT HELENA PULKKINEN & JOHANNA TIRRONEN

Anne Sjöroos

kulttuurituottaja AMK 2012
teatterituottaja, Teatteri Totti

Anne on pääsääntöisesti työskennellyt teatterituottajana, mutta tehnyt siinä ohessa sivutoita, kuten tapahtumien järjestämistä ja kirjoitustöitä Kuurojen Liitto ry:n julkaisemaan Kuurojen lehteen. Anne on tuottajana Teatteri Totissa, Suomen ainoassa viittomakielisessä ammattiteatterissa. Työ on tuottajan perustyötä: budjetointia, organisointia, koordinointia. Produktion aikana kaikki asiat hoituvat Annen kautta, niin hyvät kuin ikävätkin. Produktion jälkeen hänen vastuullaan ovat tilitykset ja palautepalaverit.

Opiskeluista hän muistaa ensimmäisenä sen, miten jatkuvasti korostettiin verkostoitumisen tärkeyttä. Se on osoittautunut todeksi. Käytännön projektityöskentely oli myös erityisen tärkeää. Oli hyvä, että pääsi itse soveltamaan teoriaa turvallisella tavalla, kun oli koulun tuki takana. Parasta Annen mielestä oli työharjoittelu Kanadassa, siinä oppi valtavasti uutta niin työelämästä kuin kulttuurisesti ja sosiaalisestikin.

”Palkitsevinta nykyisessä työssä on, kun ensi-ilta koittaa ja näytelmä on herätetty yhteistyöllä eloon.” Joka production alussa Anne sanoo pyörittävänsä käsikirjoituksen nähdessään päätänsä, että kuinka tämä oikein toteutetaan, ja joka ainoassa ensi-illassa ihmettelevänsä, miten he oikein onnistuivat saamaan aikaan näin hienon näytelmän.

Yleensä kuljen tennareissa, etenkin Vanseissa tai Converseissa, mikä ei liene kauhean yllättävää tuottajalle. Molempia minulla on monta paria kotona. Ne sopivat asuun kuin asuun, ovat mukavat jalassa pitkinä työpäivinä ja niillä pääsee tarvittaessa juoksemaan paikasta toiseen nopeasti.

Kai Artes

kulttuurituottaja AMK 2012
ohjelmapäällikkö,
Maailma kylässä -festivaali, Kepa ry

Kepan näkyvin tapahtuma on Maailma kylässä -festivaali. Se kerää vuosittain 50 000–70 000 kävijää Kaisaniemen puistoon. Festivaalilla toimii kolme päällikköä. "Olemme kaikki kolme erikoistuneet. Minä tinkimiseen", naurahtaa Kaius, jonka vastuulla ovat neuvottelut artistien ja vieraiden kanssa.

Työ on raskasta, mutta palkitsevaa. "Hienointa on, kun näkee kaikki ne ihmiset paikan päällä. Oman työn jälki ja onnistuminen on konkreettisesti nähtävillä". Kamalimpana työkokemuksenaan Kaius muistaa vuoden 2003 Maailma kylässä -festivaalin, jolloin rakennusaikana satoi räntää ja oli alle 10 astetta lämmintä.

Kaius on tehnyt myös lukuisia muita töitä sen jälkeen, kun hän aloitti alalla vuonna 2002. Tilausteokset kuten Metro Featfest Hiphop Allstars, joka oli Maailma kylässä -festivaalia varten koottu suomiräpin superkokoontuminen, ovat olleet todella palkitsevia. Hän myös vieraillee opettajana kulttuurituotannon eri koulutuksissa.

Opintojen tärkeimpänä antina Kaius pitää tapahtuman kokonaiskuvan hahmottamista ja työharjoittelua. Hän oli kolme kuukautta harjoittelussa World Design Capital Helsinki 2012 -organisaatiossa, jossa työnkuvaan kuului satojen pienten tapahtumien suunnittelu.

Hanna Nyman

kulttuurituottaja AMK 2012
tuottaja, Helsingin juhlatuotantoyhtiö
festivaalikoordinaattori, Baltic Circle

"Tuottajana työskentely Helsingin juhlatuotantoyhtiön kanssa vaatii suuren määrän osaamista ja organisointikykyä. Työhön sisältyy yhteydenpitoa esiintyjäryhmiin ja esiintymispaikkoihin, majoitusjärjestelyiden, matkojen ja kuljetusten koordinoimista, teknisen tuotannon järjestelyistä ja näiden päälle suuri joukko käytännön asioita. Baltic Circle -festivaalilla olen lisäksi tekemisissä ohjelmistosuunnittelun, vapaaehtoisten perehdyttämisen ja koordinoimista sekä raportoinnista kanssa", kertoo Hanna. Valmistumisensa jälkeen Hanna on toiminut tuottajana freelancer-pohjalta, kuten jo opiskeluaikanaan. Vuoden 2015 alussa hän aloittaa Baltic Circlen toiminnanjohtajana.

Hanna saa työssään eniten kikskejä hankalista tilanteista. "Festivaalityö on hyvin projektituontoista, ja työtahti tiivistyy sitä mukaa, kun festivaali lähennee. Se onkin toisaalta kamalinta, mutta myös parasta aikaa. Kun on monta kuukautta järjestellyt asioita sähköpostitse ja puhelimitse, on hienoa nähdä asioiden tapahtuvan konkreettisesti ja tavata siihen asti kasvottomat ihmiset meilien takaa. On tietysti palkitsevaa myös tuoda yleisön ulottuville ainutlaatuisia elämyksiä."

Koulutuksen tärkeimpinä antina Hanna pitää kontakteja muihin opiskelijoihin sekä kulttuurikentän toimijoihin. Teoreettiset taidot ja käytännön projekteissa hankitun kokemuksen hän nostaa suureen arvoon.

Teräskärjellä vahvistetut työkengät (Steel Cap) ovat parhaat festarikengät mitä voi olla kaikilla keleillä. Erittäin mukavat jalassa. Nahka ja metallikärjet suojaavat. Ja näin auki pidettyinä hiostavat huomattavasti vähemmän kuin tennarit.

Mukavat, matalat kengät ovat minun mieleeni. Koskaan kun ei tiedä, kuinka juoksempä päivän menee. Nyt kesäaikana jalassani näkee usein nämä keltaiset ballerinat: ne ovat supermukavat ja kirkkaat värit piristävät.

Hanna-Maria Lehtonen

kulttuurituottaja AMK 2008
kulttuurituottaja YAMK 2013
tuottaja-koordinaattori, Helsingin
kulttuurikeskus, operaatio Pulssi

Hansun tie monivuotisen laajan nuorisohankkeen koordinaattoriksi alkoi pian valmistumisen jälkeen, kun hän sai puolivuotisen sijaisuuden Helsingin kaupungilta. Aiemmin nuorisolle suunnattujen tapahtumien kanssa työskennellyt nuori kulttuurituottaja otettiin ilolla vastaan.

Operaatio Pulssi alkoi ensin Kannelmäen alueella ja on nyt laajentunut Malmin alueelle. Toiveena on laajentaa seuraavaksi Itä-Helsinkiin. Menossa on viides vuosi ja Hansu on projektin ainoa palkattu työntekijä Malmin alueella. Hanketta Hansu luonnehtii omaksi lapsekseen. Sen tavoitteena on 12–18 -vuotiaiden nuorten kanssa yhdessä suunniteltu matalan kynnyksen maksuton kulttuuritoiminta. Työnkuvaan kuuluu niin kurssien ja tapahtumien tuottaminen kuin alueen toimijoiden yhdistäminenkin ja ennen kaikkea yhdessä toimiminen.

Opinnoista Hansulle nousee ensimmäisenä mieleen hyvä porukka ja käytännönläheisyys. Projektit antoivat hyvän pohjan työelämään. Verkostoitumisesta puhuttiin paljon, kiusaksi asti. Nyt työelämässä on voinut huomata, että verkostot ovat se, mikä on vienyt eteenpäin. Hansu jatkoi opintojaan ja teki ylemmän amk-tutkinnon. YAMK-opinnäytetyönsä hän teki samaisesta nuorisohankkeen kehittämisestä, nuorten osallistamisesta kunnan kulttuuripalvelujen suunnitteluun.

Nämä ovat uudet lempikengät. Tämän syksyn ostos. Syyssään ja -mieleen sopivat.

Anu Lönnrot

kulttuurituottaja AMK 2012
tuotantokoordinaattori,
Tilauksien ideointi- ja toteuttamistoimisto
Tapaus Oy

”Tiesin jo opiskeluaikana, että tapahtumatuotanto on se, mitä haluan”. Tapaus Oy hoitaa tapahtuman alusta loppuun, ja Anu on mukana jokaisessa vaiheessa. Hän vastaa projektien läpiviennistä ja käytännön toteutuksesta. ”Siinä on nautinnollista selkeä alku ja loppu ja se, että oman työn jäljen näkee konkreettisesti. Palkitsevaa työssä on ongelmien ratkaisu ja haasteissa onnistuminen. Vaikeinta on löytää tasapaino työn ja vapaa-ajan välillä, sillä monesti tuotannot vievät mukanaan ja projektit etenevät nopealla tempolla”, kertoo Anu.

Valmistumisen jälkeen Anu työskenteli jääkiekon MM-kisojen kisaorganisaatiossa sekä naisten ja tyttömaajoukkueiden koordinaattorina. 2012 hän toimi tapahtumakoordinaattorina ja 2013 hänen vastuullaan oli kisojen kaikkien, noin 800 vapaaehtoistyöntekijän koordinointi. ”En varmasti olisi päätenyt suoraan koulun penkiltä niin huikeaan projektiin, ellei opintoihin olisi kuulunut työharjoittelua, jonka kautta pääsin mukaan”, toteaa Anu.

Opinnoissa Anun mielestä olivatkin paras- ta itsenäiset projektit sekä työharjoittelut. Ne tukivat vahvasti ammatillisen osaamisen kehittymistä, ja niiden kautta oli mahdollista keskittyä jo tulevaan toiveammattiin. Toiseksi parhaana asiana hän piti pieniä ryhmäkokoja ja opiskelijoiden intressien monimuotoisuutta. ”Oma osaamisalueeni oli ja on urheilu, joten opin paljon uutta eri taidealojen edustajilta ja he taas saivat uusia näkökulmia minulta”.

Käytän työssäni aina tenna-reita. Niitä on paljon erilaisia joka tilanteeseen sopivaksi. Työssä täytyy olla asiallinen, mutta ei virallinen ja kengillä voi tuoda esiin omaa persoonaa. Olen joskus nähnyt sloganin ”shoes buy art, sneakers create it”. Se sopii myös minulle.

Erno Ovaska

kulttuurituottaja AMK 2003
yrittäjä (Brand Experience
Director, Partner)
Wonder Production Oy

”Palkitsevinta työssä on kun asiakkaidemme tuotteet ja palvelut menestyvät työmme tuloksena”, toteaa Erno. Hänen yrityksensä Wonder Production Oy suunnittelee ja toteuttaa asiakkailleen brändiviestintää. Tavoitteena on asiakkaiden kestävät ja pitkäaikaiset suhteet sidosryhmiinsä, kasvu ja erottuminen kilpailijoista.

Heti valmistumisensa jälkeen Erno teki useamman vuoden töitä Suomen johtavien koreografien ja tanssijoiden kanssa ja vei suomalaista tanssia ulkomaille. Kontaktit tanssikenttään olivat syntyneet jo opintojen aikana, ja siirtyminen työelämään tapahtui helposti.

Kulttuuriyleisöt vaihtuivat elämysbisnekseen vuonna 2008 markkinointiyrittäjä Louderin palveluksessa. Elävä markkinointi oli siihen aikaan yrityksissä kuumaa peruna – kaikki halusivat osallistavaa markkinointia, ilmiöitä, joista puhuttaisiin pitkään. Kokeneena tuottajana Erno sai vastuulleen suuria kansainvälisiä asiakkaita, joille suunniteltiin markkinointiviestintää Pohjoismaihin sekä Keski- ja Etelä-Eurooppaan. Pitkäaikaisen haaveensa, yrittäjyyden, Erno toteutti vuonna 2010.

Koulutus antoi hyvän perusymmärryksen tuotantoprosesseista sekä talouden suunnittelusta. Koulusta tarttui lisäksi palava innostus kulttuuria ja jatkuvaa oppimista kohtaan.

Nämä kengät liittyvät pian alkavaan vetoon, jossa on teemana 50-luku. Lempikenkäni ovat kuluneet nahkasaappaat, sellaiset tuottajan luottokengät, jotka suojaavat ja pitävät jalat kuivana, eivätkä hätkähdä vaihtuvia olosuhteita.

Maija Kylkilahti

kulttuurituottaja AMK 2012
toiminnanjohtaja,
Avanti! kamariorkesteri

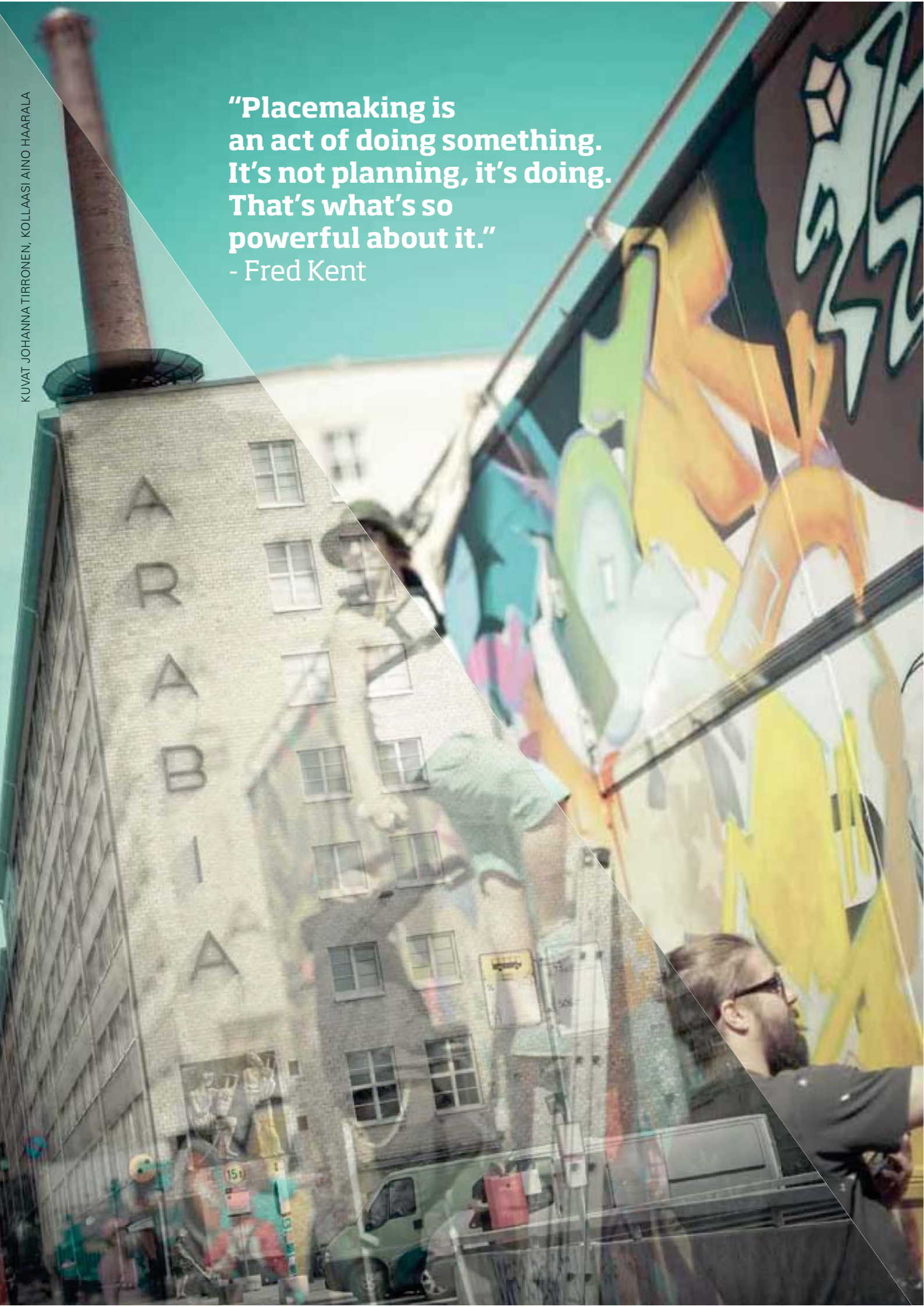
Maija aloitti Avantissa tuottajan sijaisena likimain päivälleen samaan aikaan kulttuurituottajaopintojen kanssa, syksyllä 2006. Opintojen tärkein päämäärä oli itse paperi, tutkinto. Eniten hän odotti taloushallinnon aineita, mutta lopulta antoisimpina mieleen jäivät viimeiset viestinnän kurssit. Opiskelun kautta mahdollistui myös tärkeä työharjoittelu saksalaisen agentuurin Konzertdirection Schmidin Lontoon toimistossa. Lontoosta Maija palasi Avantiin tuotantopäälliköksi, mutta tie vei pian Tampere Filharmonian intendentin sijaiseksi, kunnes Avanti veti jälleen puoleensa. Elokuusta 2012 alkaen Maija on toiminut Avantin toiminnanjohtajana.

”Sisällöllisesti hienointa on Avantin mahdollisuus reagoida nopeasti siihen, mitä ajassa on”, toteaa Maija. Ohjelmistoa ei lyödä lukkoon isojen orkesterien tavoin vuosia etukäteen, vaan kesän korvalla viimeistellään tulevaa syksyä. Samoin työskentely kahden taiteellisen johtajan kanssa on palkitsevaa. Kari Kriikku toimii vakituksena taiteellisena johtajana ja linjaa toimintaa, Suvisoitossa puolestaan vierailee vuosittain vaihtuva taiteellinen johtaja. Käytännön työssä parasta on pieni byrokratia. Toimistossa työskentelee vakituisesti vain kaksi henkilöä, ja kokonaistyöaika antaa joustoa oman elämän suunnittelemiseen ja rutineista poikkeamiseen. Toisaalta samat asiat ovat ne ikävimmät. Festivaalin, tapahtumien ja kiertueiden alla työajat ovat mahdottomia. Suuri unelma olisi saada toimistolle kolmas työntekijä.

Nämä voisivat olla tulevat lempikengät. Hyvät jalassa, näillä voi juosta. Korkkarit kuuluu konsertteihin.

**“Placemaking is
an act of doing something.
It’s not planning, it’s doing.
That’s what’s so
powerful about it.”
- Fred Kent**

Milllaisessa kaupungissa sinä haluaisit asua?

TEKSTI TYTTI HUHTANISKA

Minä asuin 30 vuotta sitten kaupungissa, jossa ravintolat menivät kiinni yhdeltä. Kolme mustaa majjaa ampaisi pidättämään ystävää, joka innostui soittamaan saksofonia kadulla baarin sulkeuduttua. Kaivopuiston konsertit olivat harvinaista kesäherkkua. Polkupyöräily ei ollut trendikästä. Katutaidetta käytiin ihmettelemässä maailman suurkaupungeissa.

Muistelin näitä aikoja Arabian katufestivaaleilla, jossa maalattiin graffiteja pakettiautoihin keskellä tietä. Bändit soittivat ja kirppispöydillä tavara vaihto omistajaa. Puistoissa ja pihoilla myytiin meksikolaista, kiinalaista, suomalaista ja ties mitä ruokaa. Seuraavana viikonloppuna oli vuorossa Maailman kylässä -tapahtuma, Siivouspäivä ja Kumpulan kyläjuhlat. Porukka viiletti fillareillaan tukka putkella ja hameenhelmat liehuen tapahtumasta toiseen.

Kyse on yhdestä ja samasta kaupungista.

Mitä Helsingille tapahtui? Paitsi että asukkaat päättivät itse tehdä tästä kivan paikan, myös päättäjät ja virkamiehet uskalsivat antaa siihen luvan. Nurmikolle saa istua. Keskelle Esplanadia saa pystyttää piknikpöydän. Katutaiteilijoille rakennetaan seiniä ja pyöräilijöille väyliä.

Asiat jotka aikaisemmin olivat kiellettyjä, on nyt ymmärretty myyntivalteiksi. Kaupunki, josta lähdettiin muualle etsimään uusia virikkeitä, muut-

tui kaupungiksi, joka luo oman eksotiikkansa. On huomattu, että kun asukkaat viihtyvät, myös vieraat viihtyvät. Kyse on sisällöistä, ei seinistä.

Millaisessa Helsingissä eletään 30 vuoden kuluttua? Muistellaanko silloin aikaa, jolloin Hämeen-tielle ei vielä ollut kunnan pyöriteitä? Kesäiltana terrassilta piti siirtyä kello kymmenen sisälle. Aikaa ennen kuin taide valui museoista kaduille. Aikaa ennen kuin nuoriso hengaili mummojen ja pappojen kanssa ostoskeskusten harrasteolohuoneissa ja kattopuutarhoissa pidettiin pieniä iltasoittoja. Flow ja Tuska houkuttelevat eläkeläiset konsertteihin. Jos ei jaksa liveinä, niin osallistua voi virtuaalisesti.

Kiva kaupunki ei ole koskaan valmis. Siellä kuopataan vanhentuneita ideoita, pidetään elossa elinvoimaisia ja kehitetään aivan uusia. Tarvitaan korkeakulttuuria ja alakulttuureita. Globaalia ja lokaalia. Suvaitsevuuutta ja fiksuja lakeja. Vanhoja konkareita ja uusia tekijöitä.

Pitää vain vastata otsikon kysymykseen ja panna toimeksi. ▲

Kirjoittaja on kulttuurituotannon lehtori

**TULE.
VAI.
SUUT.
TA
TUOT.
TA.
MAS.
SA**

Kulttuurin alueella on yhä monipuolisempi joukko toimijoita ja tekemisen tapoja. Tulevaisuutta on vaikea ennustaa varmasti. Siksi tulevaisuuden ennakkoinnilla on suuri merkitys uuden löytämisessä, tulevaan varautumisessa ja siihen vaikuttamisessa. Jokaisella valinnalla teemme tulevaisuutta. Tuottaja tekee sitä itselleen ja muille.

TEKSTI HANNELE KIRJAVAINEN

Metropolian koordinoimassa ESR-osarahoitetussa kolmevuotisessa Tuottaja 2020 -ennakointihankkeessa selvitettiin kulttuurituotannon kentän tilaa vuonna 2020 tuottajan tulevaisuuden osaamishaasteiden tunnistamiseksi. Monipuolinen ennakointiprosessi tähtäsi kotimaisen kulttuurituottajien koulutuksen kehittämiseen.

Kulttuurialalla on paljon annettavaa muillekin aloille, ja olisi hienoa nähdä enemmän alojen yhteentörmäyksiä uusien innovaatioiden kipinöiden syttymiseksi. Mutta ensin on tietenkin nähtävä yhteisiä mahdollisia tai toivottavia tulevaisuuskuvia, jotta yhteistyö kannattaa.

TULEVAISUUDEN TUOTTAJA

Kehityksen myötä muuttuvalle kulttuurikentälle syntyy uusia toimintamahdollisuuksia. Metropolian kulttuurituotannon lehtori **Laura-Maija Heron** mukaan tuottaja vastaa haasteeseen erinomaisilla vuorovaikutustaidoillaan, taiteen ja kulttuurin sekä muiden rajapintojen tuntemuksellaan sekä käytän-

nön kokemuksellaan. Tulevaisuuden tuottaja on siis verkottunut, joustava moniosaaja, jolla on taito tuoda erilaisia ihmisiä yhteen ja puhua yhteistä kieltä eri alojen toimijoiden kanssa.

Tuottaja on luova ja innovatiivinen ajattelija ja visioija. Hän tuntee monipuolisen taidekentän mahdollisuudet ja osaa fasilitoida uusien asioiden kehittelyä erilaisissa tiimeissä. Tuottaja innostaa ryhmäänsä saavuttamaan parhaan mahdollisen suorituksen ja ajattelee ennen kaikkea me-henkisesti. Tärkeintä onnistuneen lopputuloksen kannalta on hyvä tiimityö ja kyky ymmärtää erilaisten ryhmien tarpeita.

Tuottaja toimii yhä useammin eri alojen rajapinnoilla ja siellä, missä osallistujat ovat, kuten työpaikoilla, päiväkodeissa ja vanhustentaloissa. Hänen on kyettävä perustelemaan toiminnan merkitystä rahoittajille unohtamatta kuitenkaan taiteellista puolta. Uusia perusteluita on haettu esimerkiksi siitä, miten taide vaikuttaa osallistujien hyvinvointia parantavasti tai siitä, miten osallisuus auttaa kasvattamaan uusia taiteen ystäviä.

HEIKKOJA SIGNAALEJA

Heron mukaan luova tulevaisuusajattelu on kyky tai taito, jota voidaan oppia. Tulevaisuuden tutkimusta kulttuurin alalla voi tehdä mm. etsimällä heikkoja signaaleja ympäristöstä. Heikko signaali tarkoittaa merkkiä uusista nousvista ilmiöistä ja tapahtumista, joista voi tulevaisuudessa kasvaa merkittäviä trendejä.

Havainnoimalla ja keräämällä heikkoja signaaleja pyritään ennakoimaan mahdollisia tulevaisuuden muutoksia. Heikkojen signaalien kerääminen onnistuu jokaiselta. On hyvä olla avoin ja antennit viritettyinä, kun liikkuu yllättävissäkin yhteyksissä tai harhailee virtuaalimaailmoissa. Orastavat ilmiöt hyppäävät tietoisuuteen odottamattomista paikoista.

Jää nähtäväksi, mitä tulevaisuus lopulta tuo tullessaan. Jokainen kulttuurin ammattilainen, yhteistyökumppani ja kuluttaja voi pysytellä askeleen edellä visioimalla tulevaisuudennäkymiä ja herkistymällä heikoille signaaleille.

KOHDERYHMÄAJATELU MUUTOKSESSA

Kulttuurituotannon ja -tuottajien keskeisin rooli on ollut pitkään työskennellä kulttuurialan sisällä ja keskittyä kulttuurin ytimeen. Tämä jatkuu varmasti edelleen, mutta jatkossa tarvitaan myös uudenlaisia tuotantoja. Uusia mahdollisuuksia voi tuoda yhteistyö ja liiketoiminnan kehittäminen muiden alojen kanssa. Tämä vahvistaa alan työllisyysnäkymiä. Toisaalta se asettaa kulttuurituotannoille ja -tuottajille uu-

Joitakin tulevaisuuden impulsseja

Virtuaali- verkostot

Virtuaaliverkostotoiminta mahdollistaa helpon kansainvälisen toiminnan. Internet ja sosiaalinen media on avannut uusia ovia ja mahdollisuuksia kohdata ihmisiä, joita ei omassa arjessaan kohtaa. Tieto leviää rajojen yli ja kansainvälistyminen nopeutuu. Verkostoituminen ei rajoitu vain yhteistyön uusiin muotoihin. Ruohonjuuritasolla uudet verkostot tuovat mukanaan teemapohjaista, jopa globaalia organisoitumista, tiedon ja muiden resurssien kohdentamista yhteisten päämäärien edistämiseksi, sekä uusien suhteiden muodostumista yhä globaalimmassa ympäristössä.

Asuinympäristön kehittäminen

Tuottajalle uutta toimintakenttää on asuinalueiden kehittäminen yhdessä rakentajien ja kaupungin organisaatioiden kanssa. Tuottaja on mukana jo suunnitteluvaiheessa luomassa yhteistoimintaan kannustavia kohtaamispaikkoja ihmisille. Tärkeintä on käyttäjälähtöisyys ja toimiminen ruohonjuuritasolta. Tavoitteena on kansalaisaktiivisuus, yhteisöllisyys, osallistuminen ja sukupolvien kohtaaminen. Asukastalolähtöinen vapaaehtoistyö esim. kulttuurisen nuorisotyön muodossa voi säästää hyvinkin kaupunkien sosiaalkustannuksia.

Yhteistä tilaa valtaavat tapahtumat

Suomessa elää vahvana yhteisöllinen osallistuva tee-se-itse-kulttuuri. Hyviä esimerkkejä ovat Ravintolapäivä ja Siivouspäivä. Ihmiset osallistuvat avoimeen tapahtumaan omalla tavallaan, eikä tapahtumalla ole varsinaista organisaatiota taustalla. Tapahtumissa kohtaavat eri-ikäiset ja -taustaiset ihmiset yhteisen toiminnan äärellä. Vieras ihminen ei olekaan enää pelottava, vaan elämää rikastuttava lahja.

denlaisia vaatimuksia, kuten esimerkiksi erilaisten asiakkaiden tarpeiden ymmärtämistä.

Perinteinen kohderyhmäajattelu on jäämässä pikkuhiljaa taakse. Kuluttajaryhmät hajoavat yhä pienemmiksi. Yhä useampi ryhmä muodostuu statusryhmien sijaan yhteisten intressien ympärille. Heron mukaan yksi haaste kulttuurituottajalle on perinteisten kulttuurilaitosten nuorennusleikkaus. Haasteena on luoda toimintamalleja uuden yleisön houkuttelemiseksi.

Tulevaisuuden toimialat muuttuvat pikkuhiljaa ja me olemme niitä rakentamassa. Vaikka muutos luo epävarmuutta, on se hyvä kääntää vahvuudeksi, sillä muutoksen toinen puoli on uusien toimintojen kehittäminen. Tuottajalla onkin taito auttaa erilaisia ihmisiä yhteen innovoimaan ja nähdä liiketoimintapotentiaalia oudoissakin yhteyksissä. Tuottajakoulutusta lisäämällä voidaan varmistaa kulttuurin kannattavuus niin esteettisen elämyksen, kulttuuripalvelujen tuotteistamisen kuin kulttuurialan työllisyydenkin näkökulmasta, korostaa Hero. ▲

Lähteet:

Katri Halonen, Kulttuuri katalysoi. Megatrendien tähtäminen kulttuurituotannon kentälle. 2011.

Laura-Maija Hero, haastattelu toukokuussa 2014 sekä artikkeli Kulttuuri kokeilee. Ennakoinnin menetelmien arviointi. 2012.

Edellä mainitut artikkelit löytyvät hankkeen nettisivuilta: <http://tuottaja2020.metropolia.fi/>.

Tuottaja2020 oli Metropolia Ammattikorkeakoulun koordinoima, opetushallituksen hallinnoima ja Euroopan Sosiaalirahaston osarahoittama. Hanke toteutettiin yhteistyössä Metropolia Ammattikorkeakoulun, Kulttuuripoliittisen tutkimuksen edistämissätiö Cuporen, Mikkelin ammattikorkeakoulun, Yrkeshögskolan Novian, Humanistisen ammattikorkeakoulun sekä Taide- ja kulttuurialan ammattijärjestö TAKU ry:n kanssa.

WELL DONE VAI MEDIUM RARE

MARIANNE MÄKELÄ

Sanotaan, että sitä saa, mitä tilaa. Mitäpä me työnantajat tilaamme? Tilaammeko valmiiksi kypsiä ajatuksia vai puoliraakoja aihioita ja tekijöitä? Luulen, että olisin vastannut tähän kysymykseen ennen toisin. Nyt sanoisin sekä ruokaa tilatessani että työntekijöitä rekrytoidessani, että puoliraakana kiitos.

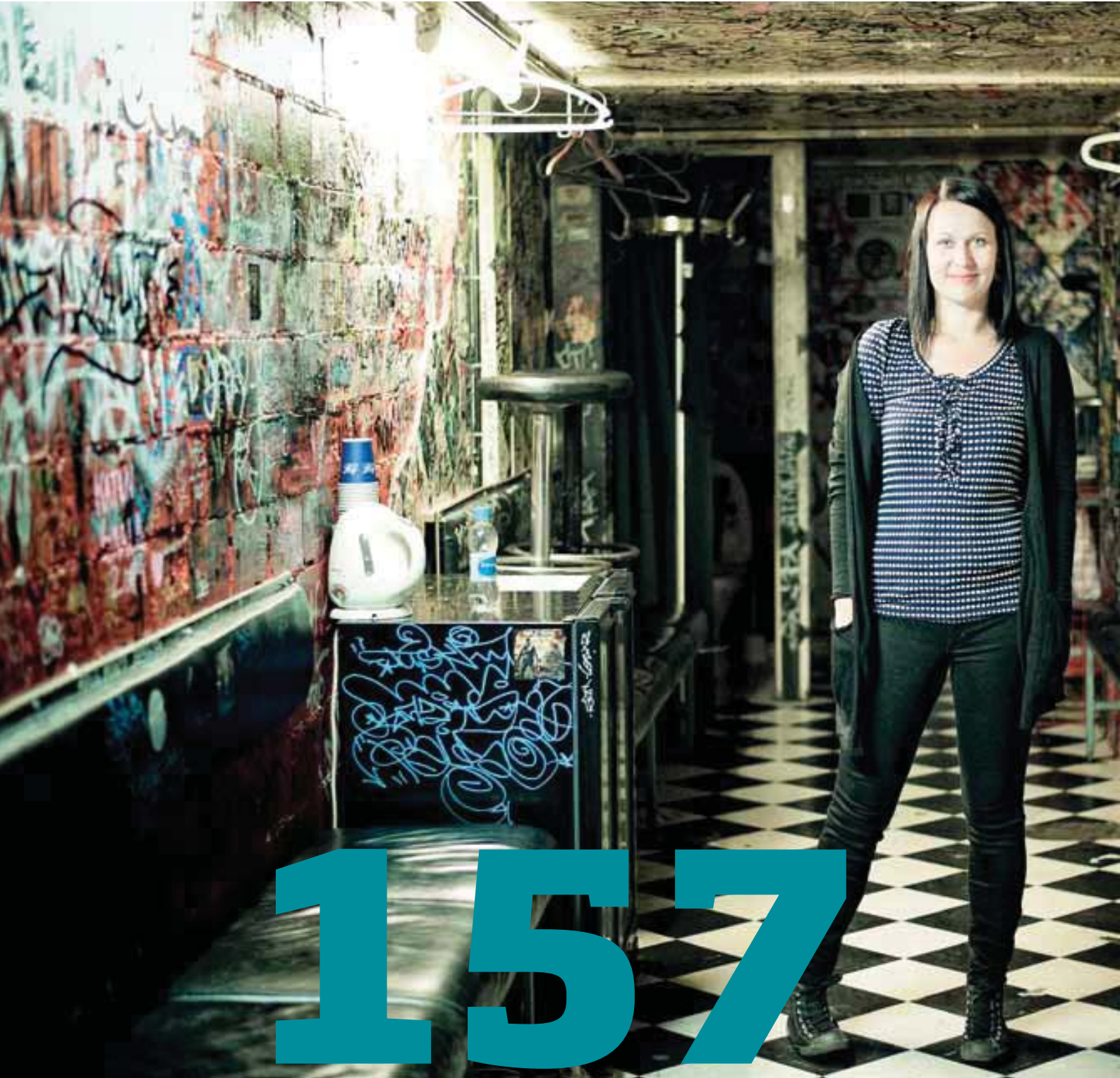
Elämämme on yhtä muutosta, halusimmepa sitä tai emme. Pieni uteliaisuus ja hyppyvalmius ovat meille arvokkaampia asioita kuin valmiit, jo loppuun asti ajatellut ajatukset, koska niissä harvoin on niin suurta potentiaalia muuttaa maailmaa. Kuten tähtitieteilijä Esko Valtaoja sanoo, pärettä parantamalla ei koskaan olisi keksitty lamppua. Pieni keskeneräisyys pakottaa etsimään aidosti uusia ratkaisuja ja sitä me nyt kaikki joka päivä tarvitsemme.

Miten tätä muutosmaailmaan astumista sitten voi koulussa opetella? Vaikea on sanoa mitään lopullista näin suureen asiaan, mutta luultavimmin tämä asenne kuitenkin on opetettavissa siitä jatkuvasti puhumalla ja sitä edellyttämällä sekä harjoitteita tekemällä, kuten muitakin asioita opitaan. Pohjalle tarvitaan terve itse-tunto, omiin ajatuksiin pitää uskoa, erilaisuutta pitää tukea ja uteliaisuuteen pitää itseään piiskata. Jos haetaan yhtä oikeaa vastausta, saadaan aikaa erilainen oppimisympäristö kuin sellaisessa atmosfäärissä, missä palkitaan mahdollisimman monia erilaisia, puoliraakojaikin ajatuksia. Ei liene yllätys, että jokaisella oppitunnilla opettajan rooli on ensiarvoisen tärkeä siinä, että opitaanko ulkoa vai opitaanko ajattelemaan.

Puoliraakuus on myös koko elämän pituinen kokonaisvaltainen asenne. Ei siis riitäkään pelkät koulupit, vaan pitää olla kiinni arjessa ja arjen askeleissa. Väitän, että paremmin pärjää työssäkin, jos on insinööri, joka käy perhosretkillä tai teatterintekijä, joka entisöi puuveneitä. Sen lisäksi on hienoa, jos jaksaa käydä sukulaisissa Pieksämäellä. Rantanuotiolla kalaa paistava ihminen voi ajatella luovemmin maanantaina töihin palatessaan työtehtäväänsä ratkaisuja kuin se, joka on pakertanut projektisuunnitelmaa koko viikonlopun.

Eläköön muutos ja välitilat, ne kuuluvat (työ-)elämä pakettiin. ▲

Kirjoittaja on COO ja markkinointijohtaja Korjaamo Group Oy:ssä ja kulttuurituotannon työelämän neuvottelukunnan jäsen

157

miljoonaa puhelinnumeroa

Musiikki & Media -tapahtuman Industry Awards Gaalassa vuoden tapahtumatuottajana palkitulle Heidi Aholle työ on niin mieluisaa, että se on ennemminkin harrastus

Henkilökuvassa Heidi Aho

TEKSTI & KUVAT
HANNA KOURA

Kulttuurituottaja Heidi Aho on ollut töissä Fullsteam Records Oy:llä syyskuusta 2008 lähtien. Hänen vastuualueisiinsa on kuulunut pääasiassa ulkomaisten artistien keikkojen tuottaminen Suomessa. Toukokuussa 2014 Ahon työnkuva vaihtui toimitusjohtajaksi. Kyseessä ei ollut hetken mielijohde, vaan se vaati miettimisaikaa. Fullsteam on kasvanut parin edellisen vuoden aikana niin paljon, että henkilöstöjohtamiselle oli kasvava tarve. "Tuntui, että oli aika ottaa vastaan työelämässä uusia haasteita. Henkilöstöjohtaminen on asia, josta olen aina ollut kiinnostunut."

Uuden toimenkuvan myötä Ahon tekemien omien tuotantojen määrä vähenee ja on tarkoituksena, että hän ja hänen asiantuntemuksensa olisi käytettävissä tuotantojen alkuvaiheessa ja tarjouksia tehtäessä. Kun keikka vahvistuu, se jatkossa siirtynee jonkun toisen työpöydälle.

Aho toivoo Fullsteamian olevan nyt ja tulevaisuudessa Suomen arvostetuin ohjelmatoimisto. Hänelle on erityisen tärkeää, että talon sisällä ihmiset pääsevät tekemään asioita, joista ovat unelmoineet. Haaveena on myös, että Fullsteampäisisi tekemään uudenlaisia projekteja. Se ei ole vielä järjestänyt tapahtumaa Olympiastadionilla.

SAIRAALAN NEUVONNASTA RUISROCKIN TUOTTAJAKSI

Jo 12 vuotta tuotantoja tehneen Ahon urapolku olisi voinut olla aivan toisenlainen. Ennen kulttuurituottajaopintojaan hän työskenteli Turun kaupungin Kirurgisen sairaalan neuvonnassa ja oli selvää, että hänestä tulee sosiaalityöntekijä. Toisin kuitenkin kävi, kun Aho selasi työpaikallaan yhteishakuopasta ja huomasi sieltä Stadian (nykyisin Metropolia) tuottajalinjan. Hieman vitsinä hakemus lähtikin eteenpäin, mutta jo pääsykokeessa oli varmaa, että tämä on juuri se oikea ala.

Opintojen ohessa Aho työskenteli Vantaan Festivaaleilla tehden Ruisrockia ja Ankkarockia. Työt siellä saivat alkunsa harjoittelun kautta ja sille tielle Aho myös jäi joksikin aikaa. Käytännössä Ahon vuosi kului tammikuusta elokuuhun töissä ja syyskauden hän opiskeli nopeaan tahtiin. Vuonna 2005 Aholle syntyi lapsi. Valmistuttuaan ja äitiyslomalta palattuaan hän työskenteli täyspäiväisesti Vantaan Festivaaleilla, kunnes vuonna 2008 vaihtoi nykyiseen työpaikkaansa Fullsteamille.

Aholle on ollut aina selvää, että musiikkitapahtumien tuottaminen on hänen juttunsa. "No

siis luokkakaverit väittävät, että olen ensimmäisenä päivänä ilmoittanut, että musta tulee Ruisrockin tuottaja." Päättäväisyys ja itseensä uskominen ovatkin oleellinen osa Ahon tuottajaidentiteettiä.

Paljon on asioita, joita ei voi koulussa oppia, vaan jotta oppii vasta työelämässä. Kontaktit ovat yksi niistä. "Tuottajan ammattitaitoa on se, että on puhelin, jossa on 157 miljoonaa puhelinumeroa, joihin voi soittaa ja kysyä apua. En näe mitään asiaa,

Olavi Uusivirran kanssa, että jotain pitäisi tehdä, kun Haavisto pääsi kakkoskierrökselle ja sitten he ottivat yhteyttä Fullsteamiin. Tiistaiaamuna käärittiin hihat ja seuraavana maanantaina tupa oli täysi. Se ei varmasti ollut tuotannollisesti mikään malliesimerkki.

Sekä Haaviston tukikonserttia että Punaista Palloa yhdessä yhdessä tekeminen ja yhteisen hyvän tekeminen, mitkä ovatkin tärkeitä arvoja Aholle. Pyyteetön yhdessä tekeminen on siisteintä.

nettavaa löytyy edelleen. Ahoa ärsyttää, että musiikkiala on melko huonosti organisoitunut. "Meiltä löytyy festariliittoa, ohjelmatoimistojen liittoa ja klubiliittoa, mutta tarvitsimme yhtenäisemmän organisaation, joka pystyisi antamaan lausuntoja. Tällä hetkellä räpeltetään kaikki omissa nurkissa."

Ison organisaation avulla voitaisiin antaa tapahtuma-alan yhteinen näkemys koskien esimerkiksi opetus- ja kulttuuriministeriön tukirahojen määrää tai

Yksi tuottajan tärkeä ammattitaito on se, ettei ole ihan hirveä perfektionisti. Asiat muuttuu ja niiden kanssa pitää elää.

ROUDAAMALLAKO ALAN PARHAAKSI?

mitä en voisi tässä universumissa selvittää. Jos jotain tapahtuu, niin puhelimesta on kaikki numerot ja jostain sen avun sitten löydän."

Vuosien varrella useita eri tuotantoja tehneen Ahon mieleen nousee muutama suosikkituotanto: Pekka Haaviston tukikonsertti Jäähallilla ja Japanin Fukushiman onnettomuuden jälkeen järjestetty Punainen Pallo Tavastialla.

Yksi mieluisimmista tuotannoista oli Haaviston tukikonsertti, joka tehtiin viikon varoitusaikalla. Siellä oli muun muassa Ultra Bra soittamassa. Juttu lähti liikkeelle niin, että Anssi Kela oli puhunut Markus Nordenstrengin ja

Ala on muuttunut merkittävästi Ahon opintojen alkuajoista. Silloin oli asenteita, joiden mukaan tuottajien kouluttaminen olisi täysin turhaa ja roudaamalla oppisi. Nykyään kaikki tietävät, mikä on kulttuurituottaja ja tuottaja otetaan tosissaan. Nyt kuitenkin ongelmana on kulttuurituottajien lukumäärä ja työllisyystilanne. Kaikille ei välttämättä riitä oman alan töitä.

Ala on ammattimaistunut viimeisen yli 10 vuoden aikana huomattavasti. "Kun tulin alalle 2000-luvun alussa, ei ollut täysin tavatonta, esimerkiksi katsoa alkoholin käyttöä työpaikalla läpi sormien. Nykyään saisi potkut."

Vaikka asiat ovatkin kehittyneet vuosien varrella, paran-

lakialoitteita, joilla on vaikutusta tapahtuma-alaan. Jos iso organisaatio saataisiin aikaiseksi, olisi hyvä, että siellä olisi tuottajille oma jaosto, jossa voitaisiin miettiä vaikkapa alan koulutusta ja tulevaisuutta.

KIIREESSÄ SATTUU JA TAPAHTUU

Ahon uran varrelle mahtuu paljon hauskoja kommelluksia. Mokia on sattunut vuosien varrella paljon. Kevyenä esimerkkinä vaikkapa TOOLin keikka Ruisrockissa. Bändillä oli sunnuntaina keikka ja heidän piti saapua edellisenä iltana hotellille ja syödä seuraavana aamuna aamupala siellä ja mennä sen jälkeen festivaalialueelle. Suunnitelmat kuitenkin muuttuivat ja bändi tulikin vasta sunnuntaina Turkuun ja suoraan festivaalialueelle.

"Lauantaina kiireessä sitten vastasin vaan puhelimeen, että selvä selvä, tervetuloa. Yh-

”Pyyteetön yhdessä tekeminen on siisteintä”, toteaa Heidi Aho.

den aikaan yöllä tajusin, että ei-hän niille sitten ole sitä aamupalaa. Piti olla pekoni, munat ja kaikkea. Piti sitten alkaa yöllä metsästäämään kokkia ja aamupalatarvikkeita. Kaikki kuitenkin meni hyvin ja aamupala oli aamulla bändille valmis.”

Isojen keikkojen kohdalla sattuu yleensä aina viime hetken muutoksia eikä kaikki mene täysin suunnitelmien mukaan. ”En ole vielä koskaan päässyt sellaiseen tilanteeseen, että joku asia olisi mennyt täydellisesti – varsinkin kun puhutaan isoista keikoista ja festareista. Valitettavasti yksi tuottajan tärkeä ammattitaito on se, ettei ole ihan hirveä perfektionisti. Asiat muuttuu ja niiden kanssa pitää elää.”

Kirjoittaja on toisen vuoden opiskelija

Heidi Ahon TOP 5 vinkit tuottajalle

1. Verkostot

2. Sanat kiitos ja anteeksi

Ja yleensä näiden pitää tulla vielä samassa lauseessa.

3. Nöyryydellä uutta kohti

Asenne vastaanottaa uutta tietoa ja olla valmis oppimaan. Koen, että opin edelleen joka päivä jotain uutta. Jos tuottaja kokee, että on valmis, niin silloin kannattaa ehkä vaihtaa alaa.

4. Laskeminen ja Excel

Tuottajan pitää osata laskea yhteen, vähentää, jakaa ja kertoa, mutta siinä olikin jo kaikki, millä tuottaja pärjää. Matematiikka, mitä pyöritellään, ei ole kauhean vaikeaa, mutta se pitää osata. Tuottaja joka ei osaa laskea, ei ole tuottaja ollenkaan. Ei kuitenkaan tarvitse osata avaruustiedettä, kysymys on yksinkertaisista yhtälöistä.

5. Rauhallisuus

Vaikka sisällä myllertää ja tekisi mieli itkeä ja nauraa vuorotellen, sitä ei saa näyttää. Tuottajan pitää olla projektin johtaja ja rauhallinen joka tilanteessa. Stressiä voi purkaa keikan jälkeen hyvillä ystäville.

SKARPPI tulevaisuuden RAHASAM

Mitä kaikkea kulttuurituottajan ammattitaitoon kuuluu, ja mitä odotuksia työnantajilla on kulttuurituottajien osaamisesta? Haastattelin kolmea eri alojen työnantajaa, joilla on erilainen kokemus ja näkemys kulttuurituottajien kanssa työskentelemisestä.

TEKSTI MARJO RINNE

ILMANTUOTTAJAA TAITEENTEKEMINEN ON EPÄMÄÄRÄISTÄ

Tuottaja palkataan yleensä silloin, kun huomataan, että aika menee omien töiden sijaan muuhun tekemiseen tai kun tarvitaan henkilö johtamaan projektia. Tuottajalta löytyy objektiivinen ote, jonka avulla hän pystyy tasapainoilemaan kulttuurin ja talouden välillä.

Tanssiteatteri Glims & Glomsin toinen perustaja **Tuomo Railo** kertoo heidän palkanneen tuottajan hoitamaan palkanmaksua ja muita teknisiä töitä, jotta taiteellisille johtajille jäisi enemmän aikaa taiteen tekemiseen. "Kaikki työ oli minun ja teatterin toisen omistajan Simo Heiskasen harteilla 10 vuotta, kunnes viimein

saimme kasaan tarpeeksi rahaa tuottajan palkkaamiseen."

Railon mukaan nykyisen vastaavan tuottajan, Metropoliasta valmistuneen Riitta Aittokallion uutteran työn ansiota on, että Glims & Gloms pääsi vuosien yrittämisen jälkeen valtiosuosilain piiriin. "Molemminpuolinen oppiminen ja viestiminen tuottajan kanssa on suuri rikkaus, jonka kautta kehitämme toimintaamme." Riitan kautta tanssiteatteri on myös aloittanut kansainvälisen suhdetoiminnan. "Riitalta löytyy keinot, suhteet ja taidot myydä tuotettamme kansainvälisellä tasolla."

LUOVA INNOSTAJA

Katri Halonen nostaa esiin tutkimuksessaan Kulttuurituottajat tai-

teen ja talouden risteyskohdassa (2011) kulttuurin tarjoamat mahdollisuudet sosiaalisen hyvinvoinnin parantamisessa ja ympäristön suunnittelussa. Kartanokylpylä Kaisankoti palkkasikin tuottajan nimenomaan laajentamaan työhyvinvointitarjontaa ja kehittämään tuotevalikoimaa luonnossa olemiseen ja käsillä tekemiseen. "Halusimme, että tuottaja yhdistää Kaisankodin ainutlaatuisen historian tekemiseen ja tuotteisiin, luo verkoston meidän ja alan osaajien välille sekä tuotteistaa kädentaito- ja luontoaktiviteetit osaksi TYHY-tarjontaamme", kertoo Kaisankodin myyntipäällikkö **Terhi Siegfried**.

Hän käyttää tuottajasta nimitystä luova innostaja, koska tuottajan tehtävänä on tunnistaa kuluttajien mieltymyksiä sekä

en

PO

Tulevaisuudessa työmarkkinoita on pakko lähestyä eri tavalla

KUVA JOHANNA TIRRONEN

löytää työkaluja, joilla missiot saadaan toteutettua.

Luovana innostajana toimimiseen kuuluu myös kyky katsoa kulttuurilaatikon ulkopuolelle. "Yksi tuottajallemme asettamamme missioista oli saada asiakkaat ymmärtämään, että kulttuuri on muutakin kuin perinteinen taidede. Tuottajamme kehitti uusia tuotteita myyntiin tämän mukaisesti", Siegfried kertoo.

EI VALMIS, VAAN VALMIIMPI

Rockklubi Tavastian ja musiikkifestivaali Ruisrockin toimitusjohtaja **Juhani Merimaa** painottaa, että tuottajana toimiminen on alituis-ta oppimista. "Jatkuva koulutus on tärkeää eikä tuottaja ole valmis suuriin saappaisiin suoraan koulun

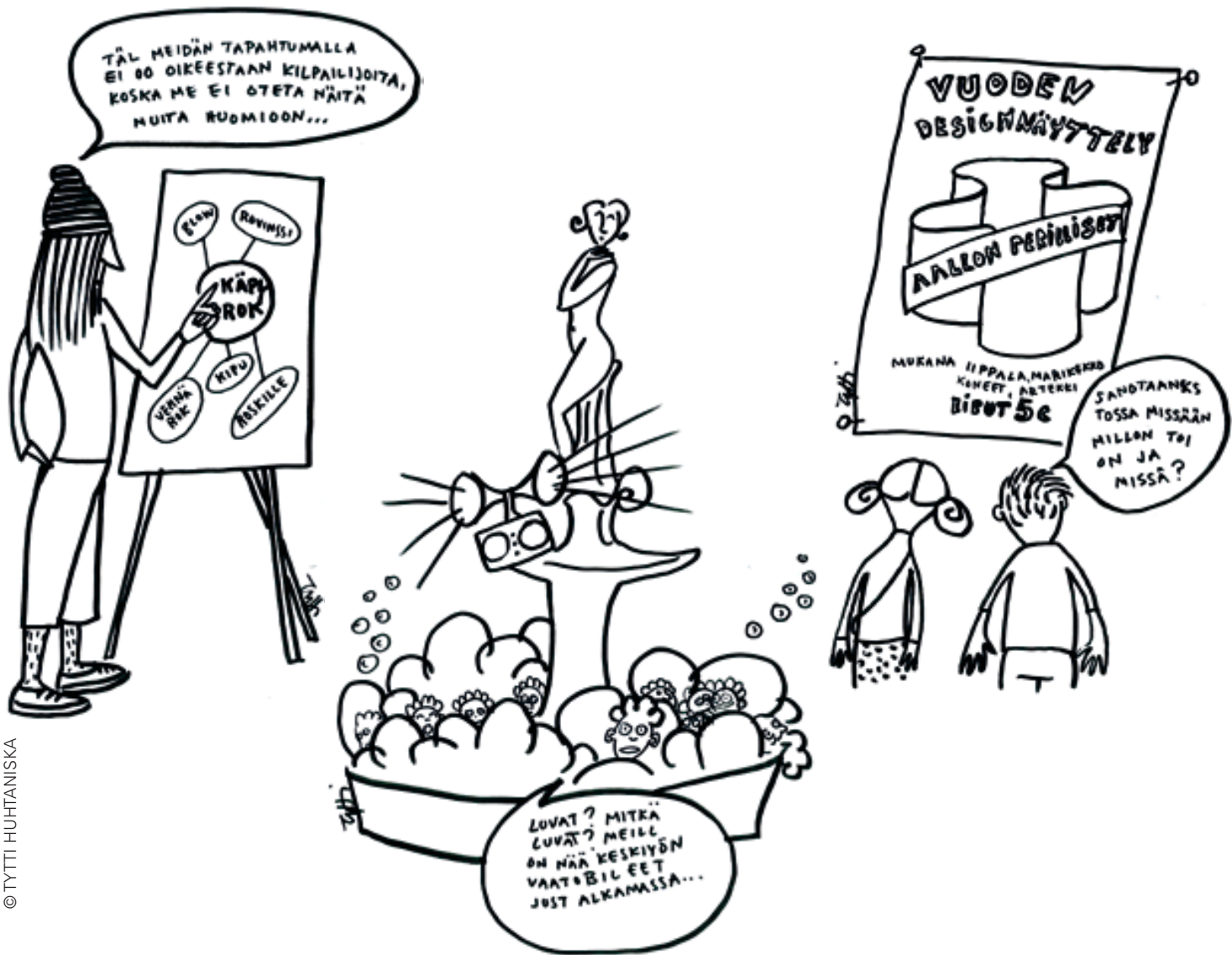
penkiltä. Tuottajan osaamisen tulee olla laaja-alaista, sillä Suomes-sa työmarkkinat ovat kapeat eikä täältä löydy esimerkiksi pelkkään turvallisuuteen painottuvaa turvallisuustuottajaa."

Merimaan mukaan kulttuurituotannon koulutusohjelma on löytänyt paikkansa. "Koulusta valmistuu fiksua ja osaavaa porukkaa. Koulutuksen ongelmana on kuitenkin ammatinkuva ja tasapaino, kun kaikesta pitäisi löytyä osaamista. Kaipaisin tuottajien kouluttamisen lisäksi kulttuuriyrittäjäkoulutusta. Vapaa sektori kasvaa koko ajan ja sen myötä riski siirtyy kunnalta tekijälle." Merimaa painottaa, että kulttuurialan kehitys ja kilpailutilanne pakottavat tuottajat etsimään uusia näkökulmia ja olemaan työssään luovia.

"Tulevaisuudessa työmarkkinoita on pakko lähestyä eri tavalla ja olla skarpina heilahteluiden ja suhdanteiden edessä. Meilläkin moni käy vain hakemassa vuoden tai parin ajan työkokemusta ja jatkaa sen jälkeen muualle."

Merimaa nostaa esiin tuottajien mahdollisuuden rakentaa palvelukokonaisuus, jonka kautta tuottaja voi toimia usean eri työnantajan alaisuudessa samanaikaisesti. Haastateltavien kokemuksista ja odotuksista voikin koostaa tuottajan palvelukokonaisuuden; avoin ja luova tulevaisuuden tutka, joka energisesti tasapainoilee rahakirstun avaimen haltijana, ongelmien ratkaisijana sekä kansainvälisyyden osaajana. ▀

Kirjoittaja on toisen vuoden opiskelija

Tuottajan huolto-ohjeita

Tuottajan työrytmi on usein hyvin vaihteleva. Päivät ovat mitä tahansa hiljaisen ja hektisen väliltä, ja säännöllisyys voi projektityöskentelyssä olla välillä tuntematon termi. Kun työaikataulut heittelevät, on tärkeää pitää elämän muut osa-alueet jokseenkin säännöllisenä. Riittävästi töitä, vapaa-aikaa ja yöunia siinä välissä on yksinkertainen yhtälö hyvinvoinnin ylläpitämiseen. Näiden kaikkien pyörittämiseen tarvitaan ravinnollisesti laadukasta ruokaa säännöllisin väliajoin.

TEKSTI JA KUVA HELENA PULKKINEN

KUUNTELE OMAA KEHOASI

Syöminen on usein ensimmäinen asia, joka kärsii epäsäännöllisyydestä. Epäterveellinen ruokavalio puolestaan on yksi työikäisen väestön toimintakykyä ja terveyttä eniten heikentävistä tekijöistä. Huonot ja epäsäännölliset ruokailutottumukset väsyttävät, lisäävät stressitasoa ja vaikuttavat haitallisesti elämän eri osa-alueisiin. Monipuoliselle ruokavaliolle ja

syömiselle pitää löytyä aika kiireisimmänkin projektin keskellä, sillä ruoka auttaa jaksamaan paremmin ja parantaa työpanosta sekä omaa hyvinvointia. Tärkeintä on kuunnella omaa kehoa, ja kokeilemalla oppia, mikä toimii ja mikä ei.

STRESSIRUOKAA

Antioksidantit ovat kehollemme välttämättömiä ja auttavat kehomme taistelemaan stressiä ja

sen aiheuttamia vaurioita vastaan. Erilaiset vihannekset, hedelmät ja marjat ovat loistavia antioksidanttien lähteitä. Yksinkertainen tapa varmistaa monipuolinen antioksidanttien saanti on syödä mahdollisimman värikkäästi. Sen lisäksi, että värikäs ruoka parantaa hyvinvointiamme jo ulkonäkönsä ansiosta, on erivärisillä ruoka-aineilla erilaisia terveyttä edistäviä ominaisuuksia. ▀

Helppo välipala-smoothie

- Terveellinen ja ravitseva välipala on helppo tapa täydentää ruokavaliota ja pitää syömiset säännöllisinä.
- Pilko ja sekoita kaikki ainekset tehosekoittimessa keskenään - ja nauti! Jos jääkaapista ei löydy kyseisiä aineksia, ole luova ja kokeile uusia reseptejä rohkeasti. Ruuan kanssa saa leikkiä!
 - Tarvittaessa vielä loraus vettä, maitoa, jogurttia tai rahkaa, jotta ainekset sekoittuvat keskenään hyvin.

1dl Mustikoita

Supermarja virkistää aivoja ja parantaa vastustuskykyä

1 Banaani

Vatsaystävällinen hedelmä, joka kohentaa mielialaa ja edistää oppimista

1/2 Avokado

Proteiinirikas hyviä rasvoja sisältävä hedelmä, joka tyydyttää näläntunteen

Persiljaa oman maun mukaan Puhdistaa kehoa ja raikastaa hengityksen

1 tl kookoshiutaleita

Hyviä rasvoja, proteiinia ja täyteläinen maku

Inkivääriä

oman maun mukaan Lievittää kiputiloja ja helpottaa flunssaista oloa

Uutisia.

MENESTYSTÄ VALTAKUNNALLISESSA THESIS-KILPAILUSSA

Metropolian kulttuurituotannon opiskelijat ovat menestyneet erinomaisesti ammattikorkeakoulujen valtakunnallisessa Thesis-kilpailussa. Koulutusohjelman opiskelija on palkittu kolmesti Thesis-opinnäytetyökilpailussa, mikä on upea saavutus pieneltä koulutusohjelmalta. Palkinnon ovat saaneet Niko Ailamo, Susanna Forsblom ja Heli Mattila. Ailamon opinnäytetyö (2008) käsittelee musiikkialan pienyritysten ansaintalogiikan haasteita, Forsblomin (2011) kaupunginosan brändin kehittämistä Kruununhaan kaupunginosan kautta ja Mattilan (2010) kulttuurisia hyvinvointipalveluita.

Opinnäytetyö poiki Ailamolle töitä suoraan valmistumisen jälkeeseen. Tällä hetkellä Ailamo työskentelee markkinoinnin parissa ja pyörittää parin Indutrade-konsernin yrityksen markkinointipuolen käytännön toimintoja ja tekee töitä verkon, printin ja messujen parissa. Opinnäytetyösä käsitelty musiikkibisnes on säilynyt kiinnostuksen kohteena, jota Ailamo seuraa aktiivisesti.

Forsblom muistelee muutaman vuoden takaisen opinnäytetyön alkua takkuisaksi, mutta koki oman tuottaja-identiteetin fokuoituuneen prosessin myötä. Jo olemassa ollut kiinnostus kaupunkikulttuuriin, -tapahtumiin sekä kaupunkilaisten osallistamiseen vahvistui. Nämä asiat johtivatkin suoraan päivätyöhön, jossa Forsblom toimii yhä Espoo-päivän ja nuorten tapahtuman tuottajana Espoon kulttuuripalveluissa.

Mattila teki opinnäytetyönä Kartanokylpylä Kaisankodissa tekemänsä työharjoittelun pohjalta. Nyt hän työskentelee Kaisankodissa luovana innostajana työssä, jota hän

on päässyt itse räätälöimään alusta alkaen. Työhön kuuluu erilaisten palvelupakettien kehittäminen ja toteuttaminen kuntoutuksen ja hyvinvoinnin ammattilaisten kanssa, sekä markkinointi ja tapahtumien järjestäminen. HS

KULTTUURITUOTTAJA YLEMPI AMK -TUTKINTO VUODESTA 2009

Kulttuurituotannon ylempi AMK-tutkinto eli tuttavallisesti KutuYAMK on antanut tuottajille uutta osaamista ja avannut ovia kehittämistehtävien avulla. Kulttuurituottajille tämä ylempi ammattikoikeakoulututkinto on ollut tarjolla vuodesta 2009. Suomessa suoritetaan vuosittain yli 1 500 ylempää AMK-tutkintoa, joista 20 on kulttuurituottajia. Määrä ei ole suuri, mutta koulutus on lisännyt huomattavasti osaamista alalla. Vuoden pituisen tutkinnon laajuus on 60 op ja se toteutetaan monimuoto-opetuksena. Koulutus tapahtuu yhteistyössä Metropolia Ammattikorkeakoulun ja Humanistinen Ammattikorkeakoulu HUMAKin kanssa. HS

MUSIIKKI MUKANA ARJESSA

Aura Päiväläinen on aloittanut Metropolia Ammattikorkeakoulun opintonsa syksyllä 2012. Taneli Kainulainen valmistui kulttuurituottajaksi toukokuussa 2014.

Näitä kahta tuottajaa yhdistää se, että kulttuurin tuottamisen rinnalla he pyörittävät myös bändiä. Päiväläinen laulaa ja tekee biisejä Frankie Say Relax -yhtyeessä, Kainulainen vaikuttaa laulullaan ja instrumenteillaan Hermanni Turkissa. Molemmat ovat sitä mieltä, että erilaisten tuotantoprojektien rinnalla mahtuu hyvin aktiivinen bändikin, vaikka toisinaan aika meinaa olla kortilla, Päiväläinen luonnehtii.

Frankie Say Relax keskittyy syksyllä 2014 ilmestyvän debyyttialbuminsa työstämiseen. Hermanni Turkki julkaisi debyyttialbuminsa vuonna 2012 ja seuraava on tulossa tammikuussa 2015. City-lehti valitsi Hermanni Turkin yhdeksi Helsingin parhaista asioista vuonna 2011. HS

JANNE JÄMSÄ VASTAANOTTI HONKASEN SÄÄTIÖN STIPENDIN

Heikki ja Hilma Honkaseen säätiö on myöntänyt 60-vuotisjuhla-apurahoinaan keväällä 2014 pääkaupunkiseudun ammattikorkeakoulujen opiskelijoille tunnustuspalkintoina yhteensä 55 000 euroa. Kuudelle Metropolian opiskelijoille myönnettiin yhteensä 15 000 euroa. Kulttuurituotannon opiskelija Janne Jämsä oli yksi kuudesta stipendiaatista.

Talousneuvos Heikki Honkanen ja puolisonsa Hilma Honkanen perustivat vuonna 1953 rakennusliikkeensä varoilla säätiön tukemaan suomalaisia nuoria, jotka ovat osoittaneet suurta lahjakkuutta. HS

KULTTUURITUOTTAJA NENÄPÄIVÄSSÄ

Nenäpäivä on saman nimisen säätiön järjestämä suomalainen varainkeruu- ja tiedotuskampanja, joka viihteen ja huumorin keinoin pyrkii lisäämään globaalia oikeudenmukaisuutta ja tasa-arvoa. Nenäpäiväissä ovat mukana lukuisat hyväntekeväisyysjärjestöt Suomen Unicefista Punaiseen Ristiin. Vuonna 2013 Nenäpäivä keräsi yli kolme miljoonaa euroa hyväntekeväisyyteen.

Annika Hämäläinen teki kulttuurituotannon opinnäytetyönä tutkimalla Nenäpäivän yrityskuvaa yhteistyökumppaneiden mielissä sekä kokemuksia yhteistyöstä Nenäpäivän kanssa toiminnan kehittämiseksi. Hänen mukaansa yhteistyökumppanuus on myös tuonut lisää näkyvyyttä mediassa ja lisännyt mukana olevien yritysten tunnettuutta. UPI

METROPOLIA SIELUNVELJE

Vuonna 2014 k...
lähtee vaihto-...
Utrechtissa sij...
to HKU:hun.
sisältö ja mu...
mattavasti su...
HK...
sia opintosis...
markkinoinn...
kelijoille. He...
saasta ele...
tarjonnasta...
tuotannoist...
sen sijainti...
kia. Uudet...
osaksi mn...
ronisen ta...
Amsterda...

YHTEISÖ TUOTAN

Juha He...
tektivät...
hoituks...
lisuusk...
infopak...
keskel...
lä selv...
ollut s...

näyte...
pala...
tus...
otet...
van...
tule...
kin...
tise...
en...
to...

N A

A

p

Hä

on

ten

LÖYSI IN UTRECHTISTA

akaksi kulttuurituottajaa opiskelijoiksi Hollannin laitsevaan taideyliopis-Utrechtissa opintojen otto muistuttavat huo-omalaisia toimintoja. U tarjoaa mielenkiintoi-ältöjä erityisesti musiikin ista kiinnostuneille opis-ollanti on tunnettu run- ktronisen tanssimusiikin ja suurista tapahtuma- a. HKUn vahvuutena on lähellä maan pääkaupun- opiskelijat pääsevät siten n. maailman suurinta elekt- anssimusiikin konferenssia, am Dance Eventiä. UPI

RAHOITUS MUSIIKIN - NON MAHDOLLISTAJANA

ikkinen ja Veli-Matti Jaatinen opinnäytetyönsä yhteisöra- en tuomista uusista mahdol- ista äänitealalla. Työ on tärkeä ketti digitaalijan mullistuksen lä eläville levybisnekselle, sil- vitettyä tietoa ei juurikaan ole saatavilla.

Heikkisen mukaan opin- työn tulosten ja siitä saadun utteen perusteella yhteisörahoi- tulee jatkossa nähdä varteen- tavana äänitteiden rahoituskana- a ja sen määrä tulee kasvamaan vaisuudessa. Heikkinen toteaa, että yhteisörahoitus demokra- oi musiikkialaa ja mahdollistaa tististä kokeellisempia ja vaihtoeh- isempia projekteja. UPI

ELJÄ VUOTTA LPPUUSTON KESÄÄ

Alppipuisto on kuntapoliittisesti yksi pääkaupunkiseudun kiistellyimmis- tä maa-alueista. Puistoa käyttävät tu- hannelle ihmiset joka kesä niin päivittäi- seen virkistykseen kuin osallistumalla tapahtumiin. Alppipuiston Kesä on hal- linnut näitä tapahtumakokonaisuuksia pääpiirteittäin vuosien ajan.

Keskustelua puiston koh- talosta on herättänyt erityisesti uu- den rautatieosuuden rakentaminen.

Se tekisi suurimman osan tapahtumista mahdolliseksi toteuttaa. Kulttuurituo- tannon opiskelija Esa Kandelberg oli neljän vuoden ajan mukana Alppipuiston Kesässä ja teki asiasta myös opiskeluihinsa kuulu- van projektin.UPI

Tuottajan uudet toimintaympäristöt

Yhä useampi kulttuurituottaja tekee projektia kolmannen sektorin yhdistyksissä tai järjestöissä. Muutos alkoi Suomen liittyessä Euroopan Unioniin. Silloin erilaiset kehityshankkeet tulivat osaksi kulttuurialan toimintaa.

PETRI PULLINEN

Jo EU:n ensimmäisellä rakenne- rahastokaudella 1995-1999 ope- tusministeriön rahoittamia raken- nerahastohankkeita oli yli tuhat. Kulttuurihankkeita niistä oli noin 150. Luovan alan hankkeiden määrä on 2000-luvulla kohonnut useisiin satoihin. Usein hankkeiden takana on jokin kolmanteen sektoriin luet- tava toimija. Esimerkiksi kulttuurin ESR- ja EAKR-hankkeiden toteutta- jista kaudella 2007-2013 kolman- nen sektorin toimijoita oli reilu vii- dennes. Hankkeiden organisoinnista ja sisällöstä vastaavat tuottajat ovat hankkeiden keskeinen voimavara, ja kolmannen sektorin merkitys kult- tuurituottajien merkittävänä työl- listäjä tulee lisääntymään.

Hankkeiden määrää huo- mattavampaa kuitenkin on, että jo ensimmäisellä EU:n rakennerahas- tokaudella alkoi kulttuuripolitiikan ja -tuotannon uudelleenorganisoi- tuminen. Sen myötä kulttuurin ken- tälle ilmaantui uusia toimijoita ja tai- teen tuottamisen muotoja jouduttiin arvioimaan uudelleen. Kulttuuri- projekteja käynnistyi usein taiteen kentälle uusien toimijoiden generoi- mina. Näitä uusia toimijoita olivat muun muassa maakuntien liitot, ammattikorkeakoulut, kunnat ja yli- opistot sekä myös uuden kolmannen sektorin toimijat. Kansalaisyhteis- kunnan tutkimusportaaliin uusi kolmas sektori määritellään mm. seuraavalla tavalla: "Uusi kolmas sektori ei perustu ensisijaisesti va- paaehtoisuudelle, intressi- ja identi- teettipolitiikalle tai kansalaisyhteis- kunnan aseman vahvistamiselle. Niiden sijaan kolmannen sektorin uusia arvoja ovat muun muassa jul-

kisella sektorilla määriteltyyn pal- velutarpeeseen vastaaminen sekä kilpailukyky ja sen edellyttämä or- ganisatorinen tehokkuus".

Tämä määrittely sopii erityisen hyvin moniin niistä toi- mintaympäristöistä, joissa kult- tuurituottajat operoivat. Ensim- mäisestä rakennerahastokaudesta alkaen useissa projekteissa yhteis- työkumppaneina tai rahoittajina ovat olleet yritykset, yhdistykset tai eri säätiöt. Murroksena siinä, ketkä ovat legitimoituja kulttuurin tai tai- teen kentän toimijoita ja sisältöjen tuottamiseen osallistujia, voidaan katsoa alkaneen tästä toimijajoukon laajenemisesta.

Suomalaisen kulttuurin tuottamisessa 2000-luvulla voi- daan havaita kaksi kehityslinjaa. Kulttuuriteollisuuden linja on yksi- tyisyriyksen muodostama, vapaan kulttuuriyrittäjyyden suuntaus. Se perustuu teosten jonkin asteiseen kopioitavuuteen ja konseptoitavuuteen. Toinen kehityslinja on suurelta osin uuden kolmannen sektorin to- teuttama hankepainotteinen linja.

Näiden kehityskaarien taustalla voidaan nähdä uuden, kulttuurituotantoon koulutetun su- kupolven siirtyminen työelämään niin yrityksissä kuin kolmannella- kin sektorilla. Hanketoiminnan ja yritysten kehittymisessä henkilös- tön koulutus- ja osaamistaso ovat tulevaisuudessa yhä keskeisem- mässä asemassa. Tähän tarpeeseen vastaavat kulttuurituottaja (AMK) - ja kulttuurituottaja (ylempi AMK) -koulutukset. ▀

Kirjoittaja on Lahden kansanopiston rehtori ja toiminut aiemmin kulttuurituotannon lehtorina ammattikorkeakoulussa

Terveisiä n & Met

KUVA JOHANNA TIRRONEN

Hey cultural business people!

I'm so glad that I had a possibility to spend my time in Metropolia UAS. Here I met a lot of different, interesting, professional and crazy people. All this company was super friendly and helped me to know more about the culture of Finland. Not only different courses, environment, persons, opportunities, events but also international friends and colleagues are here. But... If you want to feel freezing winter, see Northern Lights, enjoy Finnish sauna, spend your nights by the sea, celebrate like Finns, accept some challenges... Come here! Let's make connections: Vilnius - Helsinki!

Gintare Ragauskaite,
opiskelijavaihdossa Metropoliaassa
Lithuanian Academy
of Music and Theatre

Ugpreidaa elintasosi ja muuta Budapestiin!

Unkari on kulttuurillisesti rikas ja viettelevän herkullinen sekoitus itää ja länttä. Unohda Tokio ja Lontoo, ne ovat "so last season"!

Nikita Gavrilenko
työharjoittelussa, Finnagora Budapest

Terveisiä Ljubljanasta!

Asun viidettä vuotta kaupungissa, jossa järjestetään 14 000 tapahtumaa vuosittain. Tapahtumissa pääasia on, että musiikki soi lujalla, tarjoilut ovat hyvät, ja että niihin osallistutaan sankoin joukoin. Ljubljanan keskiaikainen keskusta on muutettu autottomaksi ja katuja on varustettu maan alta nouseviin generaattoreihin. Ljubljana on siis oikea tapahtumien kaupunki, vaikkei kulttuurituottamista opeteta yhdessäkään oppilaitoksessa. Tapahtumat ja juhliminen ovatkin enemmän osa arkipäivää, tapa olla sosiaalisesti yhdessä. Mittaukset, määräykset ja luvut ovat sivuseikka, asiat tapahtuvat orgaanisesti, joskus tosin harmittavan organisoitumattomasti...

Tervetuloa katsomaan paikan päälle!

Netta Norro
kulttuurituottaja AMK 2006

Hey everybody, here's Helsinki calling

finally in Finland, the most sparsely country in the EU. And I must say it's one heaven on earth! The nature is overwhelming and enormous. Everybody has enough space and the opportunity to do everything, everybody is equal. You get fast connection to the people, latest when they're drunk. But don't hesitate to start a conversation anytime! Finns have strong opinions, are friendly and have a sarcastic sense of humour, I like that a lot!

But why is it here so f***** expensive!?! Doesn't matter, Helsinki is not without a reason also called Talsinki – a 21st century metropolis. Plenty of experiences are waiting for me, I will never forget! And that's one of the most important things to have, memories. When you're old, you will never hear you say: "Oh, I should have worked more... So take you chance, and go abroad! I took mine..."

Terveisin & Tschüssle,
Thomas Konick, opiskelijavaihdossa Metropoliaassa, Hochschule der Medien, Stuttgart

Tallinna Tokio Madrid Pariisi New York Kööpenha
Los Angeles Belfast Budapest Hatfield Jamaika

maailmalta tropoliasta

Monet tulevat kulttuurituottajat opiskelevat osan tutkinnostaan maailmalla, useimmiten Erasmus-ohjelman avittamana. Suosittuja työharjoittelupaikkoja ovat olleet muun muassa Suomen kulttuuri-instituutit New Yorkissa, Tokiossa ja Pariisissa. Liikennettä on molempiin suuntiin, ja aina jokunen jää myös matkan varrelle. Eri selvitykset ovat osoittaneet, että kansainvälisestä keikasta tarttuu parhaimmillaan ongelmanratkaisutaitoja, uteliaisuutta, sitkeyttä ja päättäväisyyttä.

Terveisiä kauneuden ja kaaoksen keskeltä Istanbulista!

Kaupungin kulttuurielämä on äärimmäisen rikasta ja inspiroivaa, mutta samalla se on yksi valtava ja hallitsemaan sekamelska, joka saa tuottajamielen ajoin ahdistumaan. Tästä vastakohtien maasta saa paljon irti, etenkin tämän hetkisen poliittisen tilanteen valossa. Turkkiilaisten protestointitaidoista ja vimhasta koetan ammentaa jotain myös omaan työhöni. Se on vaikuttavaa, autenttista ja äärimmäisen tehokasta! Opinnot saavat paljon uusia ajatuksia pintaan, kun katsoo maailmaa täältä Euroopan ja Aasian rajalta, jossa ollaan kaikkea ja samaan aikaan ei mitään. Kaiken ristiriitaisuuden keskeltä, paljon aurinkoisia ja onnellisia terveisiä uskomattomasta Istanbulista!

Sanja Karppinen
opiskelijavaihdossa, Istanbul Bilgi University

Terveiset!

Valmistumiseni jälkeen olen kiertänyt maailmaa ja erityisesti Aasiaa, tehnyt esityksiä ja tuottanut tapahtumia upeissa ja ihmeellisissä paikoissa kuten Singaporessa, Malesiassa, Intiassa ja Japanissa. Rakastan aasialaisia kulttuureja. Esiintymiset ja tapahtumatuotannot paikallisten organisaatioiden kanssa ovat avanneet silmäni ja antaneet minulle unohtamattomia kokemuksia vailla vertaansa.

Vinkkini sinulle: Tee vain niitä asioita, jotka saavat sinut innostumaan ja joista nautit. Se näkyy ja palkitsee. Unohda järjen ääni ja toisten kehotukset. Toimi peloista huolimatta, kuuntele sydämesi ääntä ja kävele polulla, joka vie sinua eteenpäin. Aitous on menestyksen salaisuus. Kaikki on mahdollista jos vain uskot itseesi. Maailman mahdollisuudet ovat rajattomat.

Aurinkoisin terveisin,
Janika Hämäläinen - maailmalta
esiintyvä taiteilija, kulttuurituottaja AMK 2011

SÄÄ!!!
SÄHKÖLAITTEIDEN
SUOJAUS

LUVAT?
MITÄ
LUPIA TARVITAAN

ENSLAPU
PELASTUS-
SUUNNITELMA

VILRINAUHOJA
KADUN YLI
MIHIN SAAN
KIINNITTÄÄ?

DI-FELTA
PAINOT
PÖYTÄ
SÄHKÖT

GRAFFITIALUE

REKKA TAI TAKU
MAALATTAVAKSI
ASFALTIN
SUOJAUS!

AUTOT POIS!
ILMOITUKSET
TOLPPIIN ED.
VIKOLLA

KIRPPISPAIKAT
PÖYTIK?

LIKENTEEN OHJAUS

STIVOUS!

*BARRIKAADIT
*HUOMIO LIIVIT